

י"א בניסן
12 באפריל 2022 תשפ"ב

מספרנו
סוג: בלתי מסווג פנימי/רגיש/מסווג
מ/ה/5848

פרוטוקול

ישיבת מליאת המועצה ה-3 במניין לשנת 2022

מיום שלישי, ד' באדר ב' תשפ"ב, 05.04.2022

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

חברים:	מר יוסף ניסן	- ראש המועצה
	מר שלומי שטרית	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
	גב' רונית דמרי עייאש	- חברת מועצה
	גב' עדי זנד	- חברת מועצה
	פרופ' עפר לוי	- חבר מועצה
	פרופ' מתי ליפשיץ	- חבר מועצה
חסרים:	גב' ברוריה אליעז	- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה
	עו"ד קובי נודלמן	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
	מר כפיר מימון	- חבר מועצה
סגל:	עו"ד יגאל ברק-עופר	- יועץ משפטי
	מר שמואל לביא	- מבקר המועצה
	גב' עדנה זטלאוי	- מזכירת המועצה
	גב' חגית מימון מגירה	- גזברית המועצה
	גב' זהבה הראל	- מנהלת מחלקת כינוך
	מר דני ביטון	- קב"ט המועצה

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקולים:
 - 1.1 פרוטוקול ישיבה 2/22 מיום 6.3.22.
 - 1.2 פרוטוקול ישיבה 22/א' מיום 6.3.22.
2. דיווח ראש מועצה.
3. אישור תב"רים:
 - 3.1 תב"ר 415 – גן משחקים ברחוב כחול זנב ע"ס 120,000 ₪ במימון הקרן לעבודות פיתוח.
 - 3.2 תב"ר 416 – שקיעה בשדרות הזית ע"ס 65,000 ₪ במימון הקרן לעבודות פיתוח.
4. מצגת ביטחון. (לא הוצגה)
5. השלמת מינוי לוועדת ערר.
6. אישור התקשרות בפטור ממכרז לפי סעיף 22 ח' לתוספת הרביעית צו המועצות המקומיות לשירותי פסיכולוגיה חינוכית.

לסעיף 1 - אישור פרוטוקולים:

- 1.1 פרוטוקול ישיבה 2/22 מיום 6.3.22.
1.2 פרוטוקול ישיבה 22/א' מיום 6.3.22.

מר יוסף ניסן: אני פותח את הישיבה לפי הסדר.

גב' עדנה זטלאוי: כן, סעיף 1.

מר יוסף ניסן: סעיף 1 חברים, אישור פרוטוקולים ישיבה מיום 2/22 זה פרוטוקול ישיבה מיום 6.3.22, ופרוטוקול ישיבה 22/א' מיום 6.3.22.

גב' עדנה זטלאוי: נכון, 2 פרוטוקולים.

מר יוסף ניסן: 2 פרוטוקולים.

גב' עדנה זטלאוי: אחד מן המניין והשני היה שינוי תקציב ביחס למשרה של הקב"ט.

מר יוסף ניסן: יש למישהו התנגדות? יש למישהו התנגדות? אין. כולם פה אחד.

גב' עדנה זטלאוי: מאושר פה אחד.

מר יוסף ניסן: מאושר פה אחד.

החלטה: מליאת המועצה החליטה פה אחד לאשר את הפרוטוקולים כלהלן:

- 1.1 פרוטוקול ישיבה 2/22 מיום 6.3.22.
1.2 פרוטוקול ישיבה 22/א' מיום 6.3.22.

מר יוסף ניסן: דיווח ראש המועצה. טוב אני רוצה לתת קדימות לדני, כי הוא מ-5:30 בבוקר פה בלהבים.

מר דני ביטון: אני רוצה לסבר את האוזן בנושא עבירות הרכוש ביישוב. אנחנו

מדברים על ירידה של 60% מתחילת שנה. נכון שהערכים והמספרים הם נמוכים, אבל עדיין מדובר בירידה של 60% בהקבלה לשנה שעברה.

פרופ' מתי ליפשיץ: בתקופה הזו.

מר דני ביטון: בתקופה הזו.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה אמרת 60%?

מר דני ביטון: 60% בלי הימים הראשונים של חודש רביעי, אבל 3 חודשים. אנחנו מדברים על 3 חודשים, הערכים הם 27 עבירות בשנת 2021-

גב' רונית ד. עייאש: סך הכל כל העבירות.

מר דני ביטון: סך הכל בתקופה המקבילה.

גב' רונית ד. עייאש: ברור, ברור.

מר דני ביטון: מול 11 השנה. אנחנו באמת בבלימה משמעותית, אני לא מתהדר בנוצות לא לי, כי גם אם פתאום תהיה עלייה, אנחנו לא יכולים להסביר את העלייה אם היא תהיה, אבל אני יכול לומר שבאמת יש כאן עבודה יסודית על מחוללי פשיעה, על תופעות, על מה שאנחנו מזהים כחולשות, אנחנו תוקפים את החולשות ומשתדלים באמת לתת את המענה. עוד מילה אחת על החירום ברוח התקופה. הימים האחרונים הוכיחו לנו שנוכחות ובולטות יש לה משמעות. מהפיגוע הראשון כבר עיבינו את המערך של הביטחון ביישוב, והפיגוע בבאר שבע זה כבר התמרור האחרון, הוספנו מאבטח בשורה התחתונה. הוספנו מאבטח ורכב, עד יעבור זעם מבחינתנו, קיבלנו רוח גבית גם מהגזבר גם מיוסי. בעצם לממש כל מה שאנחנו חושבים שיש לו יכולת לתת מענה בחירום. כינסנו בנוהל קרב את ועדת הביטחון שיש לה המלצות, האמת שהם רצו להופיע בפניכם ולהציג כמה דברים. חשבתי שיוסי שביקש את זה יהיה כאן, אבל זהו אלה דבריי עד כאן.

מר שלומי שטרית: טוב, אני רוצה להעיר כמה דברים לגבי הנושא של הביטחון. ראשית אין ספק שרואים נוכחות ואת השיפור שלך דני, ויישר כוח ותמשיך.

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

מר שלומי שטרית: יחד עם זאת, להבים לצערי הפכה להיות מקור מרכז לשב"חים באזור הדרום. וזה חברי המועצה צריכים לדעת, שאנחנו כמועצה, כוועדת ביטחון מאשרים לעשרות שב"חים כל יום לצאת מגדרות היישוב בתחנת הרכבת ולהיכנס דרך הרכבת. ומדוע? כי אנחנו לא רוצים שהשב"חים שמגיעים מתל אביב למשל ברכבת ייכנסו לתוך היישוב ויצאו דרך השער. אז יש גדר פרוצה ונכנסים ויוצאים חופשי, וזה אנחנו עדים בוועדת ביטחון. אז אני רוצה שחברי המועצה יידעו מזה. דבר נוסף צומת להבים הפכה להיות מרכז גם לשב"חים-

מר יוסף ניסן: איך אתה יודע שהם שב"חים? על סמך מה אתה רושם שב"חים?

מר שלומי שטרית: אף אחד לא בודק אותם, אנחנו רואים מאות הולכים, מאות כל היום, תאונות שם, הם עומדים שם בצומת עם הטרוניטיים. אף אחד לא בודק, אף אחד לא יודע, אף אחד לא רואה. אני יוצא מנקודת הנחה שזה שב"חים, ככה כדאי לי על מנת שאני אוכל להגביר את הביטחון. דבר נוסף, היישוב שלנו מבחינת ביטחון חשוך כולו, סכסוך גדול של ראש המועצה, שלא יודע לקבל החלטה אל מול הקבלן אל מול היועצים שלקחו כל כך הרבה יועצים, ועד רגע זה כל היישוב שלנו חשוך. כ-500 נורות שרופות, זה גם קשור לביטחון חברים. זה קשור לביטחון לאנשים שעושים הליכות וכאלה, ויש עוד המון המון עבודות, בעיות בביטחון. ואנחנו לא עוזרים לדני. אנחנו רוצים לעזור לדני שיהיה ביטחון, שיהיה פה תאורה, שהכבישים פה יהיה סגור מה שקורה שם, ואנחנו לא עוזרים לו. אנחנו מציגים בכניסה 4 רכבים, וזה מה שאנחנו רואים. נכנסים רואים מלא מלא מלא ניידות וכאלה, וזה מה שקורה למעשה. אני סיפרתי לכם שהגעתי בשעה 3:30 לפנות בוקר, ולצערי היה שומר אחד בכל היישוב, שהוא גם סייר, שהוא גם שומר בכניסה, שהוא גם נוסע שמזעיקים אותו. ואני מאוד מאוד כעסתי ואני מקווה מאוד שזה לא יחזור שנית, שיהיה שומר אחד על כל היישוב, גם אם יש ירידה וגם אם יש עלייה. לפחות שיהיו שומר אחד בכניסה ועוד 2 מסתובבים ושומרים על הילדים שלנו שהם ישנים. תודה רבה לכם, סיימתי.

מר יוסף ניסן: מצוין.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להתייחס לשב"חים.

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם זה אכן נכון-

מר שלומי שטרית: כן, זה נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: ומבוסס.

מר שלומי שטרית: מבוסס.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם אתה יודע-

גב' רונית ד. עייאש: רואים את זה.

מר יוסף ניסן: מה זה מבוסס? איך ביססת?

פרופ' מתי ליפשיץ: בואו נשמע מה דני יודע על זה.

מר שלומי שטרית: בדיוק. בואו ניתן לדני לדבר.

מר דני ביטון: בסביבות שעה 5:00 ישנה רכבת שמגיעה מהצפון. ברכבת הזו-

פרופ' מתי ליפשיץ: רכבת ב-5:00 בבוקר?

מר שלומי שטרית: 5:00 בערב.

מר דני ביטון: לא, זה אחרי הצהריים.

פרופ' מתי ליפשיץ: כן.

מר דני ביטון: מהרכבת הזו יורדים-

מר שלומי שטרית: עשרות.

מר דני ביטון: נקרא להם בני מיעוטים. אני לא יודע להגיד לך כמה-

פרופ' מתי ליפשיץ: ב-5:00 אחרי צהריים?

מר דני ביטון: כן מגיעים, כל מי שעובד בצפון-

מר יוסף ניסן: מאזור המרכז.

מר דני ביטון: מאזור המרכז. הבוס שלו לא רוצה להסיע אותנו עד לכאן, מגיע ברכבת יורד בסוף בלהבים, ומפה מתפזר. חלקם הולכים באמת כמו ששלומי אומר לצומת להבים עולים על הסעות-

מר שלומי שטרית: קורעים את הגדר.

מר דני ביטון: חלקם, אני לא יודע להגיד לך באחוזים, הולכים גם לרהט, כי חלקם תושבי רהט. כמה מהם שב"חים כמה מהם עם אישורים-

מר יוסף ניסן: הסיכוי שהם יהיו שב"חים-

מר דני ביטון: אני לא יודע.

מר שלומי שטרית: אף אחד לא יודע.

מר יוסף ניסן: מה הסיכוי שהם-

מר שלומי שטרית: ... בבדיקה.

מר יוסף ניסן: דני, מה הסיכוי שהם שב"חים?

מר שלומי שטרית: הוא לא יודע.

מר דני ביטון: אני לא יודע, ואני אגיד לך משהו-

מר שלומי שטרית: הוא לא יודע, מאיפה הוא יודע, מישהו בדק אותם?

מר דני ביטון: אני אומר לך משהו כזה, לא יעלה שב"ח לרכבת, יש בידוק.

מר יוסף ניסן: בדיוק.

מר שלומי שטרית: מה?

מר דני ביטון: שב"ח לא יעלה לרכבת כי יש בידוק. שתיים, הוא עובד במקום עבודה מסודר, הם עובדים באתרי בנייה. אבל-

פרופ' מתי ליפשיץ: 2 נקודות שבדיוק אני חושב עליהם-

מר יוסף ניסן: אין שב"ח אחד, אחד, אחד.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... בעל מקום עבודה לא יסכן את העבודה שלו-

מר דני ביטון: 10,000 ₪.

פרופ' מתי ליפשיץ: וישלח את השב"חניק שלו לנסוע ברכבת, שמא ייתפס ואני סוגר את העסק. לכן אם החברה האלה הלא חוקיים עובדים במקומות מסודרים, לא יכול להיות שזה יהיה ברכבת-

מר יוסף ניסן: אגב כדי להיכנס לרכבת הם צריכים לעבור בידוק.

מר שלומי שטרית: אני לא יודע מתי, אם זה סוחר סמים שהעביר מריחואנה ועבר לתל אביב או לא. אין ביקורת, אף אחד לא יודע.

פרופ' מתי ליפשיץ: במשפט הראשון של הדברים שלי.

מר שלומי שטרית: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רק רוצה להגיע למשפט השני, לא יותר. רכבת ישראל אם נכנסים שב"חים, זה צריך להיות במיעוט שבמיעוט.

מר יוסף ניסן: אין דבר כזה.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה צריך להיות במיעוט שבמיעוט, כי יש על זה ביקורת מאוד חזקה.

מר יוסף ניסן: לא, הוא עובר בידוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאני אומר זה, אולי זה נכון, אבל על עוד שזה לא בדוק-

מר שלומי שטרית: לא בדקנו, אנחנו לא יודעים לא לכאן-

מר יוסף ניסן: אבל אתה אמרת, לפני דקה אמרת שזה בדוק.

מר שלומי שטרית: פרוץ, היישוב פרוץ

מר יוסף ניסן: לפני דקה אמרת שזה בדוק.

מר שלומי שטרית: אני יוצא מנקודת הנחה-

מר יוסף ניסן: אתה אמרת בדוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע יוסי, אני לא מתכוון להיכנס פה... חדש. מה שאני רוצה להגיד זה... ונותנים סימן קריאה מאחוריו, זה צריך להיות בדוק. אז יכול להיות שאתה צודק תיאורטית, אבל מעשית זה לא נבדק.

מר שלומי שטרית: אז אני רוצה לשאול, עליך זה מוסכם הדבר. שהם... את הגדר מנסים להוציא, זה מוסכם עליך, מקובל עליך?

פרופ' מתי ליפשיץ: המשפט שלהבים הוא מרכז של שב"חניקים-

מר שלומי שטרית: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: קשה לי לקבל את המשפט הזה.

מר שלומי שטרית: אני אסביר לך, בצומת להבים-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז-

מר שלומי שטרית: פשוט אתה לא מודע למה שקורה, אני אסביר לך מה שקורה.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, אני מודע.

מר שלומי שטרית: לא, לא, אתה לא מודע.

פרופ' מתי ליפשיץ: להבים מרכז של שב"חניקים?

מר שלומי שטרית: כן. אני אגיד לך. צומת להבים הפכה להיות מרכז דרך חברון, אתה לא רואה את הטרנזיטים שחונים שם כל לילה?

גב' עדנה זטלאוי: נכון, נכון.

מר שלומי שטרית: אתה לא רואה את הטרנזיטים ואת התאונות שם?

פרופ' מתי ליפשיץ: ... שהם נכנסו לרכבת והם באמת שב"חניקים וכו'.

מר שלומי שטרית: מישהו בדק את זה? אתה בדקת?

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אם אתה לא בדקת, אל תגיד שזה שב"חניקים.

מר שלומי שטרית: אני רוצה לצאת מנקודת הנחה שכן-

פרופ' מתי ליפשיץ: תגיד אולי.

מר שלומי שטרית: אתה יוצא...

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה תגיד שאולי זה שב"חניקים.

מר שלומי שטרית: לטמון את ראשך בחול, תטמון את ראשך בחול. אני לא טומן את ראשי בחול, אני צריך לבדוק לראות מי נכנס דרך גדר, ומי יוצא דרך גדר.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא לוויכוח. אני רק אומר אם אתה אומר משהו צריך reference, צריך ביקורת.

מר שלומי שטרית: אין ביקורת, זה בדיוק שאין ביקורת.

פרופ' מתי ליפשיץ: צריך בדיקה, אם אין תגיד אולי.

מר יוסף ניסן: אגב מה אתה רוצה שאנחנו בלהבים נבדוק מה קורה בצומת להבים? זה מה שאתה רוצה? מה שהשומרים שלנו שאני אתה?

מר שלומי שטרית: אני אגיד לך מה אני רוצה-

מר יוסף ניסן: מי אתה רוצה בדיוק שיבדוק?

מר שלומי שטרית: אני רוצה שהגדרות יהיו סגורים, לא יעברו וייכנסו וילכו. כמו שהם יצאו הם גם יכולים להיכנס.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, נניח שזה סגור והם נכנסים ליישובים ויוצאים, כי היישוב פרוץ נכון?

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: אז מה מצאת בדיוק בפרצה הזאת בגדר?

מר שלומי שטרית: אני אגיד לך, כי אם מישהו ירצה לעשות פיגוע-

מר יוסף ניסן: באמת אני רוצה להבין את הרציונל.

מר שלומי שטרית: אם מישהו ירצה לעשות פיגוע, הם יודעים שהם יכולים להיכנס דרך שם-

מר יוסף ניסן: אבל הם יכולים להיכנס מכל מקום ברגל.

מר שלומי שטרית: זו יכולה להיות...

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי היישוב פרוץ שלא נתבלבל.

פרופ' עפר לוי: אם מתקדמים לאורך הנסיעה-

מר יוסף ניסן: בכל היישוב-

מר שלומי שטרית: לא, זה גם-

מר יוסף ניסן: כולו, כולו אפשר להיכנס ברגל היום, נכון?

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: אז מה עכשיו אתה לקחת את הנקודה הזאת הספציפית ואמרת וואוו איזה דבר זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם המשטרה לא יודעת לעשות סדר עם צומת להבים-

מר יוסף ניסן: כן בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: שהכול גלוי שם, והכול גם מלוכלך גם מי שמגיע לצומת להבים רואים הכול. אם המשטרה לא יודעת לעשות סדר עם האנשים שם ולבדוק, אז מי הקב"ט יעשה את זה? אם משטרת ישראל הגדולה-

מר יוסף ניסן: למי אתה בא בטענות אני רוצה באמת להבין? למי אתה בא בטענות על צומת להבים.

מר שלומי שטרית: אני בא קודם כל ראשית שהגדרות שלנו ביישוב פרוצים.

מר יוסף ניסן: אבל כל היישוב פתוח שלומי.

מר שלומי שטרית: יש גדר פרוץ לא קשור,

מר יוסף ניסן: זה שאתה סרטון אתה עושה...

מר שלומי שטרית: ... בחניון של הרכבת והם באים וקורעים את הגדר ועוברים וחוזרים ונכנסים ויוצאים-

מר יוסף ניסן: אבל שלומי.

מר שלומי שטרית: אם אתה חושב שזה בסדר נעבור לנושא הבא.

מר יוסף ניסן: שלומי כל היישוב פתוח, כל היישוב פתוח.

מר שלומי שטרית: לא גדר, לא באים וקורעים גדר ונכנסים ויוצאים, לא כך. וכל יום, וזה גדל.

פרופ' מתי ליפשיץ: על צומת חולשת המשטרה, ואם המשטרה היא חסרת אוניים עם צומת להבים, מה אפשר לבקש מקב"ט או מכל אחד אחר מה?

מר שלומי שטרית: לסגור את הגדרות שם.

פרופ' מתי ליפשיץ: בצומת להבים יש שמה-

מר שלומי שטרית: לסגור את הגדרות.

מר יוסף ניסן: אבל אם סגרת את הגדר הם ייכנסו ליישוב ויצאו, אז אתה מעדיף אותם שייכנסו ליישוב.

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: כן, מצוין.

מר שלומי שטרית: בוודאי, לא דרך גדר.

מר יוסף ניסן: הגיוני, הגיוני.

מר שלומי שטרית: בוודאי, לא דרך גדר.

פרופ' עפר לוי: ... את הגדר הזאת יוסי, אם מתקדמים קצת אין גדר, אין גדר...

מר שלומי שטרית: הכול גדר, זה הכול גדר.

מר יוסף ניסן: אתה אומר-

מר שלומי שטרית: יש שם חניון סגור בגדר.

מר יוסף ניסן: אתה אומר שאתה מעדיף שהשב"חים האלה, שאתה קורא להם שב"חים ייכנסו ליישוב ויצאו-

מר שלומי שטרית: בוודאי. מה שאני בא אליך הביתה אני נכנס דרך הגדר או דרך הדלת?

מר יוסף ניסן: זאת אומרת אתה רוצה את השב"חים בתוך היישוב.

מר שלומי שטרית: אני לא רוצה את השב"חים בתוך היישוב, אני רוצה שהם ייצאו מהגדר מהשער וייכנסו מהשער, לא דרך גדר.

מר יוסף ניסן: הבנתי, אז זה מפריע לך הגדר הזאתי-

מר שלומי שטרית: בוודאי, הגדר פרוצה שם.

מר יוסף ניסן: אבל כל היישוב פרוץ שלומי, אתה לא מבין? הם יעשו סיבוב.

מר שלומי שטרית: לא כל היישוב, שם יש גדר יוסי, גדר ממש-

מר יוסף ניסן: אבל אם הם יעשו סיבוב של 100 מטר הם יוכלו לצאת ברגל.

מר שלומי שטרית: טוב, לא נגמור עם זה הלאה.

מר יוסף ניסן: לא הבנתי-

מר שלומי שטרית: רציתי שחברי המועצה יידעו מזה, כי הם לא יודעים כלום, אז לפחות שיידעו... הלאה.

לסעיף 2 - דיווח ראש מועצה.

מר יוסף ניסן: טוב, דיווח ראש מועצה. אתה משוחרר דני.

מר שלומי שטרית: ביי דני.

גב' עדי זנד: שיהיה לנו חג רגוע אמן.

מר יוסף ניסן: אני קודם כל מעדכן שנושא גני הילדים תפס תאוצה, נחתם חוזה עם הקבלן, יש קבלן זוכה דרך משכ"ל, אנחנו נערכים. היעד שלנו זה להוריד את מספר הילדים בגנים ל-25, זה היעד שלנו. אם יהיו גנים או לא יהיו גנים, אנחנו צריכים לעמוד ביעד שלנו זה מה שחשוב. ולכן אנחנו נערכים לזה שאם הגנים לא יהיו מוכנים וכפי שזה נראה כרגע בלוחות הזמנים האלה, זו באמת תהיה משימה כמעט בלתי אפשרית להעמיד את הגנים בזמן בספטמבר. לכן אנחנו מכשירים 2 מקומות נוספים, אחד בבית הספר שיש לנו כיתה פנויה שנוכל בה לשכן את הילדים, ואת מועדון טבלן שאנחנו נוכל גם אותו להשמיש לטובת גן, כמובן זה בשיתוף פעולה עם חב"ד, הם גם יממנו חלק מהשיפוץ והתאמה של המקום לגן חב"ד, ואז נוכל להוריד את הילדים ל-25, ולא נהיה תלויים בסיום הפרויקט בספטמבר.

גב' זהבה הראל: רק אני אדייק, הגן-

גב' רונית ד. עייאש: על הדרך.

גב' זהבה הראל: רק הגן הוא לא של חב"ד, הוא גן של ממ"ד של משרד החינוך אבל יחד עם רשת חב"ד.

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם אתם מדברים על גנים, אני רוצה להזכיר משהו שעוד לא הגשימו אותו. לפני הרבה הרבה חודשים אנחנו דיברנו שוועדת חינוך והיו"ר של ועדת חינוך והשתיקו אותי כל הזמן, מחכים שמנהלת מחלקת חינוך תיכנס ועוד אלף תירוצים, אין לי מילה אחרת להגיד. היו צריכים להגיש לנו לחברי המועצה תכנית על ראיית החטיבה ראיית התיכון, אנחנו עובדים על זה, אנחנו עובדים על זה 24/7-

גב' רונית ד. עייאש: הוועד מעורב, דיברנו עם הוועד.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואפילו מישהו העלה פה את המחשבה הנכונה, שלפני שמכתיבים לנו תכניות הם צריכים קודם להציג לנו, ואנחנו צריכים לקבל החלטות. הנה כבר עברו כל כך הרבה חודשים, המילים נשארו מילים, בלה בלה בלה נשאר בלה בלה בלה...

מר יוסף ניסן: 100%. את רוצה להתייחס לזה?

פרופ' מתי ליפשיץ: אין מה להתייחס היינו צריכים...

מר יוסף ניסן: בסדר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תחפשו עוד פעם תירוצים. השאלה שלי אחרת, יש לכם, הבאתם לנו תכנית? לא. אל תחפשו לי תירוצים נוספים.

מר שלומי שטרית: דיבורים, דיבורים, רק דיבורים.

גב' זהבה הראל: לא, לא, אני לא עסוקה בתירוצים. אבל באחת הישיבות כאן כן

הוצג הקמת חטיבת ביניים ותיכון, יתרונות וחסרונות, נתונים. כן הצגתי אני כאן במליאת המועצה.

גב' עדנה זטלאוי: בישיבה הראשונה שלך אם אני לא טועה.

גב' זהבה הראל: בישיבה הראשונה שלי של המליאה אכן הוצג.

גב' עדי זנד: אבל לא נבנתה שום תכנית, אמרתם שאתם...

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא זוכר שזה בא לדיון.

גב' עדי זנד: זה לא בא לדיון.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק, זה היה נתונים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא זוכרת שאנחנו הצגנו את הדיון, יכול להיות שהייתה הצגה חד צדדית, אבל לא נעשה דיון בין חברי המועצה על איזה שהיא הצגה שהיא לחלוטין הייתה אולי חד צדדית. אולי הייתי בה, אולי לא הייתי בה, לא זאת הנקודה. הנקודה שזה נושא שהיה צריך לעלות לדיון בעד, נגד, מה כן, מה לא, איפה אנחנו עומדים. והדברים רצים אנחנו עוד מעט כבר מגיעים לדצמבר 2022.

מר יוסף ניסן: אמרנו שנעשה איחוד, קודם כל רצינו לדעת מה עמדת ועדות החינוך, גם היסודי וגם העל יסודי, והם נפגשו גם ביחד, היו כבר 2 ישיבות, בסדר? אנחנו בישיבה הבאה אמורים לסגור את הנושא הזה, ולהביא אותם הצעה למליאה. ככה זה עובד.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם לא הייתי אומר את זה-

גב' עדי זנד: אין החלטה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז הייתם גם כן מתכוונים להביא לישיבה הבאה.

מר יוסף ניסן: לא, הוועדות הם ועדות ממליצות, כל ועדה אגב היא ועדה ממליצה

בפני המועצה, ואז המועצה דנה, ככה זה עובד.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, לא תקין שאני מעלה את זה ורק עכשיו אומרים לי במועצה הבאה, ואם אני מעלה את זה בעוד חודשיים יגידו במועצה הבאה, ואם הייתי מעלה את זה לפני חודשיים היו אומרים לי במועצה הבאה. חבר'ה תהיו רציניים, יכול להיות שאת הצגת, בטח הייתה מצגת מצוינת כמו שאת עושה תמיד, זה צריך לבוא לדיון. זה לא א, ב, ג, ד, ה, ו עוברים לנושא הבא. זה לא בא לדיון, זה היה צריך לבוא לדיון, מאוד לא תקין, ומאוד לא תקין גם שאני צריך להעלות את זה היום ואז תכתבי תשובה בפגישה הבאה אנחנו, הרי אם לא הייתי מעלה את זה, לא היו מעלים את זה. אז להיות רציני במילים שמדברים עליהם, בטח בהבטחות.

מר יוסף ניסן: טוב בסדר.

גב' עדי זנד: אפשר להתייחס לנושא של הגנים?

מר יוסף ניסן: כן בבקשה.

גב' עדי זנד: בסדר. שוב במסגרת, גנים גני ילדים. כשישבנו פה בישיבה שהצגת זהבה את הנושא של אשכול הגנים, הייתה פה אמירה חד משמעית, ב-1.9 אשכול הגנים יעבוד. ועוד אמרת, זאת הבטחה שלי שב-1.9 יהיה פה אשכול גנים שיעבוד, ומול ההבטחה הזאת גם אנחנו הצבענו בעד, כי כולנו בעד זה שיהיו 25 ילדים בגן, ושיהיה אשכול גנים-

מר יוסף ניסן: אני מתקן אותך, לא הצבענו.

גב' עדי זנד: סליחה, סליחה, אני מדברת עכשיו, בסדר?

מר יוסף ניסן: לא, אני רק מתקן. לא, אל תתקן אותי באמצע, אתה רוצה לתקן אותי, תתקן אותי בסוף. תן לי גם את הכבוד לדבר. בכל מקרה הייתה פה הבטחה חד משמעית עם התחייבות, ואפשר להיכנס לפרוטוקול הזה ולשמוע את ההתחייבות ב-1.9 יעבדו 4 גנים, אשכול גנים חדש יעבוד. יש לנו את כל ההיתרים, יש לנו את כל האישורים, יש לנו את כל התקציבים, כל מה שאנחנו צריכים זה את התוספת המזערית שעליה אנחנו פותחים את התב"ר. זאת הייתה ההתחייבות אנחנו יושבים עכשיו ובהינף יד אומרים לנו, לא, זה לא יהיה ב-1.9. אז עכשיו אנחנו נכשיר מקומות אחרים, נוציא כסף במקומות

אחרים כדי לעשות מהלך ביניים, כדי שבעזרת השם מתי שהוא יהיה לנו את הגנים האלה. אני חושבת שזה כאילו מתחבר לי למה שאמר עכשיו מתי, וסליחה מתי שאני ממשיכה איזה שהוא קו. יש לי הרגשה מאוד שהזנב מכשכש בכלב. ואנחנו מוצאים את עצמנו כל הזמן נגררים לתוך דברים מול הבטחות שלא מתממשות, וזה לא משנה אם זה דיון שהתקיים פה, או אם זו הבטחה שיהיו גנים, אם זו אמירה מסוג אחר. אני חושבת שאם אנחנו מסתכלים לאורך זמן, זאת רוח הדברים פה. ולכן זה באמת לא ממש משנה אם באים או לא באים, אם משתתפים בדיונים או לא משתתפים, אם יושבים פה 3 שעות או 4 שעות. זה לא ממש משנה, כי ממילא מה שקורה בפועל, שונה לגמרי מכל ההחלטות שאנחנו מקבלים, אז חבל על הזמן שלנו. באמת אני אומרת, ולא פלא שהשורה הזאת ריקה כמעט לגמרי.

מר יוסף ניסן: טוב, אפשר לענות לך.

גב' רונית ד. עייאש: לא, עכשיו אני.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, אני רוצה להשיב לה.

גב' עדי זנד: אתה יכול להשיב לי.

מר יוסף ניסן: ראשית קודם לא הצבענו בעד הגנים, אני מתקן אותך.

גב' עדי זנד: לא הצבענו.

מר יוסף ניסן: לא הייתה הצבעה. לא הייתה הצבעה, אז בואי נדייק.

גב' עדי זנד: הייתה הצבעה על התב"ר.

מר יוסף ניסן: רגע, בואי נדייק.

גב' עדי זנד: הייתה הצבעה על התב"ר.

מר יוסף ניסן: איזה תב"ר? לא היה תב"ר, הכסף כבר אושר.

גב' עדי זנד: לא, לא, לא, לא, לא נכון.

מר יוסף ניסן: איזה תב"ר?

גב' עדי זנד: היה תב"ר, היינו צריכים-

מר יוסף ניסן: היה תב"ר שאישרנו לגני ילדים חגית?

גב' חגית מ. מימון: לא.

מר יוסף ניסן: לא אישרנו.

גב' עדי זנד: היה תב"ר לגני ילדים.

מר יוסף ניסן: בואו נתקדם חברים.

גב' חגית מ. מימון: זה אותו תב"ר מ-2018.

גב' עדי זנד: אה אותו תב"ר מ-2018 שאמרתם שהוא תקף ויהיה גנים-

מר יוסף ניסן: נכון.

גב' עדי זנד: ואתם... אותו-

מר יוסף ניסן: אז לא הייתה הצבעה.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת? ודנו בו.

גב' עדי זנד: ודנו בזה.

מר יוסף ניסן: לא הייתה הצבעה.

גב' רונית ד. עייאש: ודנו בזה.

מר יוסף ניסן: בסדר, אני אמרתי שלא הייתה הצבעה. ... תיקנתי אותך, בואו נתקדם.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא משנה, זה עדיין אותו תב"ר.

מר יוסף ניסן: אני לא סיימתי אבל לדבר, עכשיו אני מדבר, אבל עכשיו אני מדבר.

גב' עדי זנד: מעולה. הייתה פה התחייבות.

מר יוסף ניסן: אני לא הפרעתי לך נכון? ביקשת שאני לא אפריע לך, אז לא הפרעתי לך.

גב' עדי זנד: אני מקשיבה.

מר יוסף ניסן: יופי. עכשיו לגבי גני הילדים, בעבר אנחנו הבנו שהיה היתר לגני הילדים שכבר תוכננו אז. וזה באמת היה במצב של כמעט היתר. הסתבר לנו שצריך להוציא היתר חדש, ולא רק היתר חדש, אלא התנאים שונו, ועכשיו צריך ברישוי זמין צריך להקליד מחדש את הנתונים, שזה דורש היתר חדש ועדכון של כל היועצים על העבודות שלהם.

גב' זהבה הראל: בגלל העיכוב.

מר יוסף ניסן: בגלל-

גב' זהבה הראל: של 2015 לא מהשנה.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת שהבאתם לדיון משהו שלא היה נכון.

גב' זהבה הראל: היה נכון לגמרי.

גב' רונית ד. עייאש: הוא לא היה נכון.

גב' עדי זנד: לא נכון.

גב' רונית ד. עייאש: כי אם אמרת שהיה היתר ולא היה תקף, היית צריכה לאשר את הכול. לוחות הזמנים שנגזרו ממנו הם שונים לגמרי, הבאתם נתונים לשולחן שלא היו כמו שהם.

מר יוסף ניסן: בסדר, אנחנו חשבנו שאפשר, התייעצנו. המהנדס הקודם אמר לי שאפשר, בקיצור-

גב' רונית ד. עייאש: אה כי אתה לא מדבר עם המהנדס הנוכחי, אז הלכת למהנדס אחר.

מר יוסף ניסן: בקיצור-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא הבנתי.

מר יוסף ניסן: אבל למה את מפריעה לי.

גב' רונית ד. עייאש: כי עכשיו-

מר יוסף ניסן: אבל אני מדבר עכשיו, אבל את רוצה להעיר לי, אז תעירי לי. למה את מפריעה לי?

גב' רונית ד. עייאש: אין בעיה.

מר יוסף ניסן: בקיצור נדרש היתר חדש, זה לקח זמן, וזה המצב. זה לא משנה. אתם נתפסים עכשיו שאם יהיו גנים או לא יהיו גנים, מה זה רלוונטי?

מר שלומי שטרית: ...

מר יוסף ניסן: רגע, אבל תן לי לסיים, אני לא סיימתי.

מר שלומי שטרית: אין להם גנים.

מר יוסף ניסן: אבל אני לא סיימתי.

מר שלומי שטרית: שנה שלמה בלי גנים.

מר יוסף ניסן: אני לא סיימתי, מה זה קשור... עכשיו.

מר שלומי שטרית: מה זה לא נכון? מה לא נכון?

מר יוסף ניסן: אנחנו רוצים לעמוד, אנחנו שמנו לעצמנו-

מר שלומי שטרית: אין... ואין כלום.

מר יוסף ניסן: אנחנו שמנו לעצמנו יעד להפחית את מספר הילדים בגנים ל-25, ובה אנחנו רוצים לעמוד. ואז-

גב' רונית ד. עייאש: זה יעלה ככול שיעלה.

מר יוסף ניסן: אבל אני לא הפרעתי לך אלוהים ישמור.

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שאתה אומר. יעלה כמה שיעלה.

מר יוסף ניסן: אפשר לסיים לדבר? אפשר לסיים לדבר בלי שתפריעו? אפשר? או שבאתם להפריע, אני לא הבנתי. תנו לסיים לדבר. זה משהו כאילו. מה שאתם מבקשים לעצמכם אתם לא מחילים עליי, אז בסדר. בקיצור ולעניין, מה שייקרה היה וכנראה שלא נעמוד, אז יהיו גני ילדים חליפיים עד שיהיה, יש כיתה בבית הספר-

גב' עדי זנד: וכמה זה יעלה לנו גני ילדים חילופיים?

מר יוסף ניסן: יש כיתה בבית הספר, פתאום אכפת לך עכשיו כמה זה יעלה?

מר שלומי שטרית: בטח שזה אכפת.

גב' עדי זנד: מה?

מר יוסף ניסן: בסדר הבנתי. בסדר, בסדר, 100%.

מר שלומי שטרית: לך אכפת.

מר יוסף ניסן: מצוין.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: מעולה, אחריות, כן חברי המועצה אחראיים.

מר שלומי שטרית: ... עוד מאות אלפי שקלים.

מר יוסף ניסן: אחראיים.

מר שלומי שטרית: לו אכפת. אתה אכפת לך...

מר יוסף ניסן: בבית הספר יש גן שאפשר להכשיר אותו באופן מיידי, לא נדרשת השקעה, בגן של טבלן כן נצטרך להשקיע. וחב"ד מוכנים להשקיע את הכסף הזה. אז יכול להיות שאפילו לא נצטרך להוסיף כסף, אם כבר מדברים על כסף. אז בואו-

מר שלומי שטרית: אנחנו מכירים את זה.

מר יוסף ניסן: בואו נכנס לפרופורציות.

מר שלומי שטרית: כן, הם ישקיעו-

גב' עדי זנד: יש כל כך הרבה שזה לא בעיה.

מר יוסף ניסן: אז זהו סיימנו את הנושא של הזה. מי שיש לו משהו להגיד.

מר שלומי שטרית: כן, לי יש מה להגיד.

גב' עדי זנד: לא, אני רוצה רגע להגיד משהו לזהבה.

מר שלומי שטרית: רונית, יש לי הרבה מה להגיד.

גב' עדי זנד: וזהבה אני חושבת, באמת אני מעריכה אותך מאוד המון שנים. ואני חושבת שכשאת נותנת את המילה שלך, אני מסתכלת לך בעיניים ואני מאמינה לך, אמיתי. עזבי אותי מכל הפוליטיקות. אל תזלזל במה שאמרתי עכשיו בבקשה. אני אומרת את זה בשיא הרצינות. אם את לא יכולה לעמוד מאחורי משהו, אז אל תגידי, כי כשאת אומרת לי: עדי, אני מבטיחה לך אני מתחייבת בפניך, אני את הקול שלי שמה על בסיס הידע וההיכרות והמקצועיות שלך.

גב' זהבה הראל: את רוצה שאני אשיב לך באמת?

גב' עדי זנד: כן.

גב' זהבה הראל: אז אני אגיד לך, גני ילדים לא נבנים רק על ידי חינוך. בינוי-

גב' עדי זנד: ברור.

גב' זהבה הראל: הוא גם תלוי הנדסה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל באתם לדיון הזה ואמרתם-

גב' זהבה הראל: רגע שנייה.

גב' רונית ד. עייאש: אמרתם ספטמבר.

גב' זהבה הראל: שנייה.

גב' רונית ד. עייאש: לא באתם זה, באתם כולכם-

גב' זהבה הראל: אבל אני...

גב' רונית ד. עייאש: לחברי המועצה.

גב' עדי זנד: תני לה רגע לדבר.

גב' זהבה הראל: ואכן נעשתה הרבה מאוד עבודה גם יחד, גם במקומות שהנדסה לא היה מעורב, כדי שהדבר הזה יצא לפועל ב-1.9. הגנים ייבנו, אנחנו כבר מאוד קרובים ליעד, הם לא יהיו ב-1.9 זה נכון. וכאשר אמרתי לכם את מה שאמרתי לכם ברמת תכנית, לשם אנחנו-

מר יוסף ניסן: מכוונים.

גב' זהבה הראל: לשם הצבנו את היעד. אבל יש דברים שלעיתים אתה, גם את יודעת, כי את ניהלת הרבה דברים בחיים. יש תכנון, אתה מתכוון לעמוד בתכנון, ביעד שקבעת לעצמך, ומימוש היעד יתעכב להערכתך בכחודשיים. ה-1.9 הוא מאוד משמעותי, לכן גם אני חסר לי המימוש הזה של היעד ב-1.9, אבל לעיתים יש עיכובים שאתה לא צפית אותם. מבחינתנו תהליך קבלת ההיתרים היה, אף אחד לא תיאר לעצמו שעכשיו ידרשו בגלל שעבר הרבה זמן, אפילו בהנדסה לא ידעו את זה. בגלל שעבר הרבה זמן צריך לחדש את ההיתר. הכול מוכן ומחכים להיתר. אז את יכולה להמשיך ולסמוך עליי.

גב' רונית ד. עייאש: 2 התייחסויות-

גב' עדי זנד: מה זה?

גב' זהבה הראל: אני אומרת אז את יכולה להמשיך ולסמוך עליי.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו שם, קודם כל ברכות על ה-

גב' עדי זנד: אני לחלוטין.

גב' רונית ד. עייאש: איך אומרים על היציבות בבית הספר ברכות, זה הישג משמעותי.

גב' עדי זנד: זה בהחלט הישג משמעותי שלך.

גב' רונית ד. עייאש: זה באמת הישג משמעותי-

מר שלומי שטרית: נכון, היא הצליחה להכשיר את המנהלת.

גב' רונית ד. עייאש: נתת פה רוח גבית לארגון לעיצוב בית הספר בלהבים, ואני מברכת על זה במלוא הפה, באמת זה יציבות שאנחנו צריכים וחשובה לנו, אחד. אבל זו באמת הערת שוליים. הנושא השני בעניין, אנחנו דנים באופציות, זאת אומרת בניית שכונת שרונית לא הפתיעה אף אחד, היא שם כבר 4 שנים 5 שנים. זאת אומרת קצב האכלוס גם אותו חזינו. זאת אומרת לא הייתה סיבה מלכתחילה להגיע ל-30 ו- ילדים בכיתה. אם הייתה תכנית, אם הייתה עשייה, אם היה שיח בין הבינוי לבין ראש המועצה. מכיוון שהוא לא קיים, אז מתגלים כמו שהודה כרגע ראש המועצה, הוא מדבר עם מהנדסים חיצוניים, העיקר שלא לדבר עם המהנדס הנוכחי, שאיך אומרים סיים להופיע בישיבות המועצה וצר לי על כך מאוד, כי יש נושא בינוי והקמה שהוא צריך לקחת חלק. אבל כנראה שהוא נושג סופית מהארגון. אבל שום דבר לא היה מפתיע.

גב' עדנה זטלאוי: הוא שייך לארגון, הוא ממשיך לקבל משכורת בארגון.

גב' רונית ד. עייאש: זה הגזברית צריכה לקבל פה המלצה-

מר יוסף ניסן: מי נישל? מה נישל?

גב' חגית מ. מימון: אני? מה אני יכול לעשות-

גב' רונית ד. עייאש: עצם העובדה שהוא לא מופיע באף ישיבות כבר מספר חודשים, מה זאת אומרת. אני מופיעה פה כל ישיבה-

מר יוסף ניסן: הוא לא הגיע היום לעבודה, מה את רוצה?

גב' רונית ד. עייאש: אני רואה מי מגיע, בסדר?

גב' עדנה זטלאוי: הוא חולה.

מר יוסף ניסן: הוא חולה, הוא הודיע שהוא חולה היום, מה את רוצה?

גב' רונית ד. עייאש: אין בעיה. אז בריאות. קודם כל בריאות.

פרופ' מתי ליפשיץ: מי חולה?

מר יוסף ניסן: אלעד.

גב' רונית ד. עייאש: אלעד, הוא חולה.

פרופ' מתי ליפשיץ: הוא כותב ל-

גב' רונית ד. עייאש: בכל השבוע, בשבוע הראשון של החודש הוא חולה.

פרופ' מתי ליפשיץ: בכל מקרה הוא כותב לי כרגע וואטסאפ שהוא תפוס

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

גב' עדי זנד: בגן, הוא תפוס בגן.

גב' רונית ד. עייאש: בריאות, בריאות.

גב' עדי זנד: באיזה גן בשרונית או בזה?

פרופ' מתי ליפשיץ: הוא תפוס בכל הגנים.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק. בריאות.

פרופ' מתי ליפשיץ: הוא תפוס בגב ולאשתו יש יום הולדת היום.

גב' רונית ד. עייאש: מעולה, בריאות ושמחה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל זה לא, אבל הדברים שאת מדברת על הקשר בין יוסי לבין אלעד-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא תקין.

פרופ' מתי ליפשיץ: כולנו יודעים מה הקשר.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק. זאת אומרת כשראש המועצה מודה ואומר אני מתייעץ עם המהנדס הקודם בנושא, תבינו כמה זה מביא לגיחוך את האירוע שמתרחש ביישוב הזה.

מר יוסף ניסן: זה הרבה בזכותך דרך אגב.

גב' רונית ד. עייאש: אין בעיה, מצוין. אז אני שמחה שאני תורמת לחוסר היכולת שלך לבצע דברים. באמת זה מוכיח את היכולת שלך להוביל צוות וניהול והובלה של מערכת.

מר יוסף ניסן: את מאמינה במה שאת אומרת גם, נכון?

גב' רונית ד. עייאש: אני מאוד שמחה. אתה מפריע לי, אני באמצע. ודבר שני שום דבר לא הפריע בלוחות הזמנים. הבטחתם פה, לא בדקתם כשבאתם לפה, אני מצטערת זה עכשיו. מה קורה? כסף הולך להיזרק על זמניות.

גב' זהבה הראל: ממש לא.

גב' רונית ד. עייאש: תקציב מקוצץ, התב"רים קטנים-

גב' זהבה הראל: ממש לא, ממש לא.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת? את תבני 4 ועוד ה-2 האלה שתשמישי אותם. זאת אומרת מעתה ועדי עד 6 גנים יופעלו. בבקשה אני אשמח לקבל.

גב' זהבה הראל: הגנים האלה המבנים האלה, אנחנו נזדקק להם. מבנה אחד הגן הרביעי, הוא נמצא בבית הספר.

גב' רונית ד. עייאש: הבנו ברור.

גב' זהבה הראל: ואנחנו צריכים אותו, בעזרת השם כשהגנים ייבנו, כן יש תכנית להוציא לפחות 2 גנים מבית הספר, כדי לאפשר את ההתחדשות ואת הלמידה החדשנות הפדגוגית בבית הספר. הם פותחים שם מרחבי למידה וכל שיטת הלמידה בבית הספר הולכת להשתנות. אנחנו נכנסים לתהליך מאוד מואץ ומלווה בבית הספר. אנחנו זקוקים למרחבי הלמידה. לא יושקע שם שום שקל מיותר, כי אנחנו צריכים את המקום הזה. זה לגבי ה-

מר יוסף ניסן: רגע, יש לי לומר עוד משהו בעניין.

גב' רונית ד. עייאש: גם החללים הציבוריים כמו גן טבלן, סליחה כמו מועדון טבלן, נדרשים לילדים ולנוער, נדרשים חללים.

גב' זהבה הראל: נכון, אבל אני-

גב' רונית ד. עייאש: חסר לנו.

מר שלומי שטרית: זה לא נכון, זה לא נכון.

גב' רונית ד. עייאש: חסר לנו את ה-

מר שלומי שטרית: אבל צריכים גנים, אין להם גנים.

גב' רונית ד. עייאש: חסר לנו את הדברים האלה-

גב' זהבה הראל: רגע, כרגע עניתי על המבנה-

גב' רונית ד. עייאש: חסר לנו לפעילויות, חסר לנו למפגשים, חסר לנו גם את זה. ועכשיו לקחת, יוסי אני באמת משפט, לקחת-

גב' זהבה הראל: אבל עניתי-

גב' רונית ד. עייאש: ולהשמיש את זה לדברים אחרים.

גב' זהבה הראל: אבל אני הייתי בהסבר-

גב' רונית ד. עייאש: צר לי.

גב' זהבה הראל: של 2 המבנים.

מר יוסף ניסן: אחת הפרעת לה להסביר.

גב' זהבה הראל: אני הייתי באמצע ההסבר על 2 המבנים, וחששתם על הוצאה מיותרת.

גב' רונית ד. עייאש: אמת.

גב' זהבה הראל: הגן הזה הגן שאנחנו נפתח במועדון טבלן, הוא גן שיידרש לנו, והוא ימשיך לשרת את הילדים של חב"ד. התוכנית היא עוד פעם-

גב' רונית ד. עייאש: וזה הובא לדיון?

גב' זהבה הראל: כן הובא, כאן-

גב' רונית ד. עייאש: לא הובא.

גב' זהבה הראל: אנחנו דיברנו על זה, אפילו הייתה כאן שאלה, אנחנו דיברנו על זה.

גב' רונית ד. עייאש: אם את אומרת, באמת אני, בסדר, בסדר.

גב' זהבה הראל: כן. אז זאת אומרת שבכל מקרה הגן הזה יידרש, בסדר? יש לנו, אני יכולה להגיד יש לי אחריות ציבורית מאוד גדולה לכספי ציבור. אנחנו עושים את זה-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לך יש, לראש המועצה אין.

גב' זהבה הראל: ואנחנו עושים את זה יחד עם ראש המועצה. מאוד מאוד בזהירות, כל החברים שיושבים כאן לצדי יודעים את זה, אנחנו לא ידנו קלה שייצא, ממש לא.

ממש לא. ומי שיושב כאן גם גזברות וגם החבר שלי מפה וכולם, יודעים איזה האצה הייתה כדי שהגנים יעמדו ב-1.9. העיכוב הזה של ההיתרים שאת אומרת לא עשיתם שיעורי בית, זה משהו -

גב' רונית ד. עייאש: זו שורה תחתונה.

גב' זהבה הראל: שאפילו מי שתורתו ואמונתו שזה הנדסה, אפילו הם לא ידעו שזה מצריך היתר מחודש.

גב' רונית ד. עייאש: אף אחד לא דיבר איתם.

גב' זהבה הראל: מה זאת אומרת אני, מה זה אף אחד לא דיבר? אני בקשר איתו כל הזמן, מה זאת אומרת? אני לא דילגתי על ההנדסה.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא יודעת איזה הנחיות נותן ראש המועצה.

גב' זהבה הראל: אז חשוב לדעת גם את הדברים האלה.

גב' רונית ד. עייאש: צריך לדעת את זה.

מר יוסף ניסן: לא רק זה, זה חשוב לומר שפדגוגית זה נכון שגם חב"ד הוא לא יהיה באשכול גנים הזה. אלא הוא יהיה בנפרד, וזה חלק מהתפיסה וזה גם הכיוון.

גב' זהבה הראל: נכון.

מר יוסף ניסן: זאת אומרת שזה לא-

גב' זהבה הראל: לא רציתי להגיד את זה, כדי שלא תגידו לי אחר כך שהבטחתי, אני מאוד זהירה. אבל כן זה הכיוון. והגעתי למצב כזה, אני כבר הגעתי למצב כזה מבחינת הלחץ של הדברים כדי שהם ייקרו, שכבר השבוע ניגשה אליי המזכירה מההנדסה ואמרה לי: זהבה אנחנו זוכרים די, די. זאת אומרת זה חשוב לנו מאוד מאוד מאוד שהגנים יעמדו, ושהם כבר ישרתו את היישוב הזה. כשאומרים יש פה תושב משרונית, שהוא קיווה שכבר יהיו גנים. אנחנו לא הולכים לחלק את הגנים לפי שכונות.

גב' רונית ד. עייאש: ברור.

גב' זהבה הראל: אנחנו הולכים עדיין-

מר שלומי שטרית: פה מדובר על גן משחקים.

גב' זהבה הראל: אז בסדר.

דן מהקהל: גם לזה אבל הציפיות כבר פחתו. אנחנו רוצים רק...

גב' זהבה הראל: אנחנו מדברים עדיין-

מר שלומי שטרית: משחקים.

גב' עדי זנד: גן משחקים.

דן מהקהל: משחקים, גן משחקים לפחות שיהיה.

גב' זהבה הראל: כן, אבל גני הילדים לא יהיו-

דן מהקהל: הם כבר הגיעו לאוניברסיטה.

מר שלומי שטרית: אבל זהבה את מבינה שאנחנו היום פה הולכים להצביע על 120,000 שם אם לא 200,000 שם כן, כספי ציבור שזה פשוט מיותר, אנחנו זורקים את הכסף הזה כתוצאה מזה שלא בנו שם גן משחקים אחד בשרונית.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור בכלל?

מר שלומי שטרית: אתה, אני מדבר עכשיו. ועדיין אנחנו הולכים להצביע בכחול זנב בתוך היישוב לגן ששרונית, שתושבי שרונית יבואו לשחק ביישוב הישן אצלנו, מכיוון שלהם לא בונים. אני לא מבין את ההיגיון למה לא בונים להם בשרונית כבר גן משחקים אחד ולא צריך להשקיע שם, אלא אם זאת לא ליד החברה שלך שם שזה 7 קולות, 7 קולות

יש לך שם יוסי. בגלל זה אתה הולך להשקיע שם 120,000 ₪, ואתה מאלץ אותי להצביע להם על הגן הזה שם.

מר יוסף ניסן: טוב.

מר שלומי שטרית: וזה מוציא אותי מדעתי.

מהקהל: אני בחיים לא מתערבת ולא אומרת. אבל מה זה ההפרדה הזאת בשרונים ואצלנו הם יבואו לשחק? סליחה, זה בדיוק היחס לשכונה. יש את שרונית בנפרד ויש את השכונה הוותיקה בנפרד, והם יבואו לשחק אצלנו. אני לא הבנתו-

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שקורה כאן.

מר שלומי שטרית: תבואי אליו בטענות, אנחנו דואגים לכם, אנחנו פה צועקים...

מר יוסף ניסן: אתה אומר את זה, היא באה בטענות אליך אם לא שמת לב.

מר שלומי שטרית: מה שאני אומר כרגע זה לא צריך לבנות בכחול זנב את הגן אלא לבנות בשרונית את הגן, שיהיה לכם גן סוף סוף.

מר יוסף ניסן: אני רוצה לומר כמה מילים.

מר שלומי שטרית: זה מה שאני אומר, אז הבנת אותי?

מהקהל: לא, זו כבר ישיבה אחרי ישיבה. אתם יודעים שאני מתמידה להגיע פה, ובדרך כלל יושבת מאוד מאוד בשקט, ומאוד מכבדת את המעמד, ולא מתערבת כשאני לא צריכה להתערב.

מר שלומי שטרית: כן.

מהקהל: אבל השיח פה בצורה עקבית שיש את שרונית כאיזה בן חורג, שכל מה שקורה שם זה לא כזה מעניין פה, מה שסביב השולחן. והחבר'ה משרונית יבואו לשחק אצלנו בשכונה.

מר שלומי שטרית: על איזה שכונה את מדברת? ... קחי אותו שיבנה לך את השכונה. יש לך פה ראש מועצה, קחי אותו, מה אנחנו? אנחנו רק מנסים לדאוג שיהיה לך גן בשרונית.

גב' עדי זנד: אני יכולה רגע להתייחס למה שאת אומרת?

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: סליחה, אפשר להתייחס רגע למה שאת אומרת? אנחנו לא מכירות. אני חושבת שאת לקחת את זה לפרשנות בדיוק ההפוכה ממה שהתכוונו.

מר שלומי שטרית: נכון, היא לא הבינה מה מדובר.

גב' עדי זנד: שנייה, אני רוצה להסביר. אני רוצה שליד הבית שלי יהיה גן משחקים, כדי שהילדים שלי והנכדים שלי, אין, אני כבר עם נכדים, שהנכדים שלי לא יצטרכו ללכת ולחצות כבישים בשביל להגיע לגן משחקים. אותו דבר אני רוצה גם בשבילך. אני חושבת שלכל אחד מאיתנו כחלק מאיכות חיים מגיע שגן המשחקים יהיה קרוב לביתו ושילדיו יוכלו ללכת באופן עצמאי מרחק של 10 צעדים 20 צעדים, לא משנה נגדיר אותם ביחד. להיפך, אני חושבת שאנחנו פה לחלוטין, סליחה אני לא מצליחה לראות אותך, אנחנו לחלוטין באים עם גישה הפוכה ממה שאת הבנת. המטרה שלנו, שלי לפחות בסדר? אני אדבר רק בשם עצמי. המטרה שלי שלך יהיה בדיוק את אותם פסיליטיז שיש לי. אם ליד הבית שלי שאני גרה ברחוב נרקיס, יש במרחק 50 מטר גן משחקים שאני יכולה ללכת עם הנכדים שלי בבוקר בשבת לשחק שם, אני רוצה שלך יהיה את אותו דבר לילדים שלך.

גב' רונית ד. עייאש: לכן אין שום סיבה בעולם-

גב' עדי זנד: ולכן אני נלחמת בשבילך-

גב' רונית ד. עייאש: שלא יהיה...

גב' עדי זנד: ואני לא מבינה למה את כועסת עליי.

מהקהל: אבל אני רק אדייק. אני נמצאת פה בישיבות המועצה לפחות מספטמבר מחגי תשרי. זו התודה שקיבלתי כמשהו שאני עושה למען ההבנה של מה-

גב' רונית ד. עייאש: ברוכה הבאה.

גב' עדי זנד: אנחנו שמחים, תודה.

מהקהל: ואני רוצה להגיד לכם שאין התייחסות בכלל מאף אחד פה לנושא של שרונית. את מדברת על זה שצריכים לבנות גם לנו בשרונית מגרש משחקים, נכון. כרגע יש תכנית של פיתוח, ומגרש משחקים אמור להיבנות, כבר יודעים איזה מגרש ומתי הוא יהיה. זה לא משנה גם אם הוא יהיה שם, ילדים יצטרכו לחצות הרבה כבישים, כי מגרשי המשחקים לא הולכים להיות פזורים עכשיו על פני כל השכונה. הם הולכים להיות במקום אחד בלבד. ולכן כרגע צריך להנגיש את האפשרות לילדים שיהיה להם אולי גם את זה וגם את זה, כי מגרש המשחקים שהולך להיבנות, הוא נמצא בקצה אחר. וגיאוגרפית זה ייתן פיזור סביר לילדים של שרונית ללכת לשחק גם פה וגם פה. מה גם הנושא של מגרש שצריך להיבנות, זה חלק מתוכנית פיתוח. הקבלן אמור להיכנס בעזרת השם, אני... אמורים מחר להתעדכן בוועדת היגוי על התחלה של עבודה של קבלן. אמור להיות בסוף אפריל למיטב ידיעתי. לא יודעת אם יש תכנית אחרת. זה חלק מתוכנית של פיתוח, זה בלי קשר. אבל גם ככה זה לא מספיק, גם ככה זו הפשרה כדי לאפשר משהו בינתיים. המשהו הזה הוא לא... ולכן אני לא יודעת, אני לא נכנסת לכם לעניין של תקציב, אבל לא יכול להיות שאין איזה שהיא ראייה מערכתית, ולהבין שאנחנו לא בן חורג-

גב' עדי זנד: להיפך.

מהקהל: של היישוב.

גב' עדי זנד: להיפך.

מהקהל: והשיח הזה גם אם אתה לא התכוונת אליו ממקום של להגיד הם יבואו לשחק אצלנו בשכונה, זאת בדיוק ההתייחסות והם ואצלנו. אז גם אם הכוונה שלך שלומי הייתה מצוינת ואתה רוצה להילחם על זה שלי יש זכות, עצם העובדה שהשיח הזה קיים, שזה הם ואצלנו, זה השיח הבעייתי. ואת זה אני לא מקבלת.

מר שלומי שטרית: אבל יש לך את... (השם הוסר)-

מר יוסף ניסן: אני מסכים, אני מסכים.

דן: אני אשמח להגיב גם.

מר שלומי שטרית: בואו נשמע את דן כן.

דן: כבר לאימון אני לא אגיע, אז בואו נשרוף פה כמה קלוריות.

גב' עדי זנד: אני רוצה רגע להגיד לכם עוד משהו כללי.

מר שלומי שטרית: בואו נשמע.

גב' עדי זנד: אני אגיד לכם-

מר שלומי שטרית: אבל אני לא מבין, את הכעס שלך תביאי לראש המועצה.

מר יוסף ניסן: לא, אתה, אתה, בגלל מה שאתה אמרת היא כועסת עליך.

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא, על ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: בגלל מה שאתה אמרת היא כועסת עליך.

מהקהל: רגע שלומי, הכעס שלי-

מר שלומי שטרית: זה תקשיבי-

מהקהל: רגע שנייה שלומי,

מר יוסף ניסן: אתה לא תצליח, אתה לא תצליח.

מר שלומי שטרית: אני אצליח.

מר יוסף ניסן: לא, לא.

מר שלומי שטרית: אני אצליח.

אנסטסיה: אני אגיד לך, אני כרגע מכריזה פה שאין לי כרגע שום הטיה פוליטית, לא לפה לא לשם, עזבו. אני חברה של יוסי כמו שאני חברה של אלעד, הכול בסדר, בסדר? לא הייתי פה גם בבחירות הקודמות, הכול פיקס. עזבו, זה לא שם. אני נמצאת בוועדת היגוי. יוסי סופג ממני הרבה מאוד שיח מאוד ביקורתי, והוא יודע את זה. גם אתה יודע את זה. עפר אתה שמעת אותי לא פעם אחת. את השיח הביקורתי שיש לי, יש לו את הבמה שלו. ויש לו את הפלטפורמה שלו. אני אומרת את מה שאני אומרת כי אני מאמינה בזה. אני אומרת לכם שלא יכול להיות שפה בשולחן הזה יהיה שיח של הם, ואצלנו בשכונה. אנחנו לא הם, אנחנו לא בן חורג, זה מה שאנחנו לא.

מר שלומי שטרית: אני רוצה לענות לך. ראשית, את כל הטענות שלך את תציגי אך ורק בפני ראש המועצה. כי הוא אחראי על כל הפיתוח שם, סליחה תני לי לסיים, הוא אחראי על כל הפיתוח שם, והוא בשכונה שם, השכונה כן תקועה, וזה יישאר כך עוד 10 שנים אם אתם תמשיכו ללכת בדרך שלכם. מה שאתם רוצים עכשיו אני אמרתי מלכתחילה, אני אצביע למרות שאני יודע שה-120,000 ₪ האלה יורדים לטמיון, אני אצביע עבור 120,000 ₪. מה שאני כן חושב, שדי בואו נעצור את זה. מחר בבוקר אנחנו מתחילים לבנות גן משחקים בתוך שרונית או 2 או 3, עד שלא תתחילו עם זה-

אנסטסיה: אתה לא יכול...

מר שלומי שטרית: אנחנו יכולים.

אנסטסיה: כי אתה לא מודע לכל הפרטים.

מר שלומי שטרית: עזבי את הפרטים, איזה פרטים מה יש פרטים.

מר יוסף ניסן: אז תתחיל לבנות.

מר שלומי שטרית: 4 שנים פרטים? 4 שנים?

מר יוסף ניסן: שלומי תתחיל לבנות.

מר שלומי שטרית: 4 שנים אתם מחכים לפרטים, עוד 10 שנים אתם תחכו ככה. אם לא תעצרו-

אנסטסיה: שלומי, אני אומרת לך שאני כן מודעת. ואני כן יודעת ואני כן מעריכה את הרצון שלך שנבנה את כל, אבל יחד עם זאת אני כן מודעת למגבלות, ואני כן מודעת לזה שצריך לשקול על כספים של משלמי מיסים. ובגלל זה לא הולכים לבנות 4 מגרשים בתוך שרונית, כדי לא לתקן עוד פעם...

מר יוסף ניסן: בדיוק. כדי לא לבזבז כסף של המועצה.

אנסטסיה: אני יודעת את זה.

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא,

גב' רונית ד. עייאש: זה לא של המועצה.

מר שלומי שטרית: זה לא של המועצה, זה של מבנה תעשייה.

מר יוסף ניסן: אבל מה זה קשור.

מר שלומי שטרית: זה כסף של מבנה תעשייה.

מר יוסף ניסן: אבל אם אין פיתוח זה ייהרס אתה לא מבין?

מר שלומי שטרית: פה אנחנו לוקחים, פה אני גם רוצה לומר לך עוד משהו את יודעת, בואי אני אספר לך משהו שאת לא יודעת עד עכשיו, ה-120,000 ש האלה שאנחנו עכשיו הולכים להשקיע בגן משחקים ליד הבית של חברה של יוסי שם, זה כסף שהוא הגיע אלינו מתב"רים. את יודעת כל הכסף מאיפה הוא מגיע מתב"רים? משכונת שרונית.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור, מה פתאום.

מר שלומי שטרית: כל הכסף של שרונית-

מר יוסף ניסן: אתה לא יודע.

מר שלומי שטרית: אנחנו מבזבזים לכם אותו.

מר יוסף ניסן: אתה לא יודע כלום.

מר שלומי שטרית: מבזבזים אותו את מבינה. בואי אני אסביר לך למה-

מר יוסף ניסן: יושב פה 3 שנים-

מר שלומי שטרית: אני אגיד לך למה.

אנסטסיה: ... זאת זכותכם-

מר שלומי שטרית: מבזבזים אותו, יוסי מבזבז לכם אותו. תעצרו את זה, אני צועק את זה כבר הרבה זמן.

אנסטסיה: זכותכם להחליט שגן המשחקים-

מר שלומי שטרית: היא לא מבינה על מה אני מדבר.

אנסטסיה: הזה לא במקום, וזכותכם כחברי מועצה ששומרים על הקופה הציבורית להחליט שאתם לא בונים אותו. הכול בסדר. אני רק אומרת שתעשו את זה מתוך הבנה שהשכונה הזאת זה לא הם.

מר יוסף ניסן: מי אמר הם נו אנסטסיה, בן אדם אחד אמר הם, אז אל תעשי מזה.

מר שלומי שטרית: זה אתה גמרת את השכונה הזאת, אל תתבלבל יוסי. אתה הרסת את השכונה הזאתי.

מר יוסף ניסן: אני רוצה רגע להתייחס למה שאמרת.

מר שלומי שטרית: אתה 4 שנים הרסת אותה, לא אנחנו.

מר יוסף ניסן: מאכזב אותי להבין שאתה יושב פה 3 שנים, ואתה אפילו לא יודע מה המקור של התב"רים.

מר שלומי שטרית: אני אגיד לך-

מר יוסף ניסן: אין שום קשר-

מר שלומי שטרית: אז בוא תן לי לענות לך בבקשה.

מר יוסף ניסן: רגע, אין שום קשר.

מר שלומי שטרית: אני אענה לך, כל הכספים של ההשבחה של האגרות בנייה של היטלי הבנייה, היטלי פיתוח שאנחנו משלמים שבונים בשרונית, זה התב"רים, שאתה לוקח אותם לבזבז אותם בכל היישוב פה, וגומר להם את הכסף והם לא יודעים את זה אפילו, הם לא מודעים לזה.

מר יוסף ניסן: מבזבז להם את הכסף?

מר שלומי שטרית: חגית, מאיפה הכסף של התב"רים? רוב הכסף של התב"רים מגיע.

מר יוסף ניסן: מבזבז להם את הכסף.

מר שלומי שטרית: אני צודק?

מר יוסף ניסן: היטלי השבחה, היטלי השבחה.

מר שלומי שטרית: היטלי השבחה.

מר יוסף ניסן: היטלי השבחה נכון.

מר שלומי שטרית: רובם זה משרונית, רובם. נכון חגית?

מר יוסף ניסן: הכסף שעכשיו-

מר שלומי שטרית: תגידי להם...

מר יוסף ניסן: רגע-

מר שלומי שטרית: שאתה מבזבז להם את כל הכסף שם, אתם לא יודעים את זה.

מר יוסף ניסן: אז אני רוצה לומר לך, הכסף הזה נגמר, הכסף שעכשיו הולך לתב"רים האלה, זה כסף שהגיע ממנהל מקרקעי ישראל על ה-12 מגרשים ששווקו בשכונות ובשכונה הוותיקה, בסדר? אז בוא נעשה לך קצת סדר.

גב' רונית ד. עייאש: אתה התחלת לצבוע את הכסף-

מר יוסף ניסן: בסדר?

מר שלומי שטרית: מה... השבחה שם, כל יום בונים שם. כל יום אתה מקבל היטלים.

מר יוסף ניסן: זה המצב.

מר שלומי שטרית: קיבלת איזה 20 מיליון שם על שרונית.

מר יוסף ניסן: בסדר.

מר שלומי שטרית: 20 מיליון שם בזבזת ביישוב משרונית, כסף של שרונית.

מר יוסף ניסן: 20 מיליון שם?

מר שלומי שטרית: 20 מיליון שם בערך. בוא נעשה-

מר יוסף ניסן: בערך.

מר שלומי שטרית: בערך כן.

מר יוסף ניסן: אי אפשר לקחת אותך ברצינות שלומי באמת.

מר שלומי שטרית: אי אפשר לקחת ברצינות.

מר יוסף ניסן: היום הוכחת לגמרי.

מר שלומי שטרית: יוסי אתה הרסת את היישוב הזה לגמרי.

מר יוסף ניסן: טוב. אוי-

מר שלומי שטרית: הרסת אותו.

מר יוסף ניסן: בסדר 100%, בשביל זה יש בחירות שלומי. בשביל זה יש בחירות, נכון?

מר שלומי שטרית: אבל ברגע שאתה בונה לשכנה שלו ב-120,000 ₪ גם לידה-

מר דן כהן: אפשר כמה מילים?

מר שלומי שטרית: אז איך יהיה בחירות? איך לא יבחרו בך כל משפחת דוידיאן.

מר יוסף ניסן: אי אפשר לקחת אותך ברצינות.

מר דן כהן: ערב טוב נעים מאוד אני דן כהן, תושב שרונית.

פרופ' מתי ליפשיץ: תסלח לי שנייה אחת, 2 משפטים כדי לסיים את מה שהתחלתי מעבר לגנים. אני מבקש להביא לדיון של חברי המועצה, אנחנו חברי המועצה אחראיים לא רק לקדנציה שלנו, אלא מה ייקרה גם אחרי שלא נהיה במועצה. להביא לדיון במועצה כמו שביקשתי לפני 4 חודשים, דיון על עתיד מסגרות החינוך כפי שאנחנו רואים אותם

בלהבים. קרי, חטיבה, תיכון וכו', שזה יבוא לדיון. ביקשתי לפני 4 חודשים, אולי אני אבקש בעוד 4 חודשים עוד פעם, אבל אני מבקש-

מר יוסף ניסן: אז לישיבה הבאה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא אעזוב את הנושא הזה-

מר יוסף ניסן: לישיבה הבאה אין בעיה.

פרופ' מתי ליפשיץ: שנערוך, אם מתכננים את הישיבה הבאה, נא לתכנן זמן-

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

פרופ' מתי ליפשיץ: לדיון של חברי המועצה לעתיד מסגרות החינוך.

מר יוסף ניסן: 100% בסדר. כן דן אנחנו איתך.

מר דן כהן: ככה, אז קודם כל תודה לראש המועצה וחברי המועצה שהתקשרו והזמינו אותי, אני רוצה לחדד כמה דברים בקשר לגן הילדים. אני תושב שרונית-

מר יוסף ניסן: גן המשחקים.

מר דן כהן: גן המשחקים. תושב שרונית מזה 3.5 שנים בית מספר 16 מחלוצי השכונה, אני אבא ל-3 ילדים, שנתיים, 6 ו-7. לא יכול להיות, כולם יסכימו פה שאנחנו צריכים לנסוע עם אוטו לגן משחקים. ברור לכולם, לא יכול להיות ביישוב, אנחנו רואים את שכונת כלניות או עם סיגליות, יש להם פארקים יש להם גנים, לא נכנס. הצד הפוליטי שלי יוסי יודע, הוא לא הצד הפוליטי איתו. ולמרות זאת מצאתי לנכון להתקשר אליו, כי כשאני סירתי עם ילדי והלכתי לטייל, ראיתי את הטיילת הנכבדה והופ הגעתי לגן משחקים עם ספסלים עם דשא, פארק חמד של מקום. אבל מה משחקים מיושנים שכבר... שאלתי את יוסי מה אפשר לעשות. אני חושב שכרגע בשלב הנוכחי, זה יכול לקדם לנו כתושבי השכונה את סוגיית גן המשחקים כי זה work abil ניתן ללכת מהבית לפארק משחקים, סוף סוף לא נצטרך להתניע את הרכב. ולא רק לתושבי השכונה, הפארק מיושן... הזאתי עתידה לשרת את כל תושבי היישוב שעושים הליכות, רוכבים על אופניים

עם ילדיהם יצאו שם יתרעננו. פארק שעשועים נוסף לא ייקרה שום דבר... אם יהיה עוד פארק חדש, פארק לפארק הציפורים שאנחנו יודעים לצערנו מה השימוש בו בשנים האחרונות, לא יקרה שום דבר. כלומר הפארק הזה עתיד לשרת אותנו כתושבי השכונה ואנחנו כמהים לזה אנחנו צמאים לזה. אני פונה אליכם חברי המועצה, באמת אנחנו לא יכולים בלי פארק. מה שאני מדבר זה לא רק מדם ליבי, זה גם שכניי שבאו ואמרו סוף סוף יהיה פארק, איזה רעיון חבל על הזמן. חבל שאתה אגב כתושב הצעת את זה ולא הציעו את זה גם מי שצריך להציע את זה. אני לא נכנס כרגע למשחקי פוליטיקה, לא מעניין אותי מי יפנה, אני לא רוצה להיות נתון לחסדיהם של... אנחנו רוצה להיות נתון לחסדיכם ולחסדיו של ראש המועצה. במרחק של חודש מהיום, יכול להיות לנו פארק משחקים. מה עכשיו זה כן מקורבת שלו, לא מקורבת שלו. אני אומר לכם כאן, אני ניגשתי ליוסי, לא יודע מי זאתי, לא יודע, פעם ראשונה שאני שומע את הסיפור הזה, יכול להיות שכן, יכול להיות שלא. תסתכלו על טובת היישוב, תסתכלו עלינו כהורים, אני מניח ו-, למרות שחלקכם נראים צעירים, מניח שהילדים שלכם לא בגילאים של הילדים שלנו, אתם כבר לא זוכרים מה זה, לא זוכרים מה זה... גרתי פה ביישוב ירדתם עם העגלה ולא התנעתם את האוטו לגן משחקים, גם אם הוא היה טוב או לא היה טוב. חברים די, זה הזמן, זה פתרון זמין, זול יחסית מאשר להקים גן משחקים חדש. שוב פעם לא נכנס לשיקולי תקציב וכו', בבקשה תאשרו את זה, תפסיקו את הסגה הזאתי, בלי קשר תפעלו, איפה הייתה 3.5 שנים. אני אומר לכולם פה איפה הייתם 3.5 שנים, אז אל תבואו תגידו "מבנה" שיבנה, לא מעניין אותי.

מר שלומי שטרית: ...

מר דן כהן: בסדר יכול להיות, בסדר, כמו שאמר פה ראש המועצה יהיו בחירות עוד שנה ומשהו, כל איש שישים פה את הבחירה שלו, יוסי יצטרך לעבוד חזק בשרונית, אני אומר לו את זה. והוא יודע את זה.

מר שלומי שטרית: רק בשרונית?

מר דן כהן: אני אומר על שרונית, מי שאני מכיר, השכנים שלי זה בשרונית.

מר שלומי שטרית: בית בית אני...

מר דן כהן: לא נכנס לזה חברים, באמת אני פונה פה כתושב היישוב, תעזרו לנו

ד.י.

פרופ' מתי ליפשיץ: יכול להיות שלא עקבתי-

מר דן כהן: תצביעו בעד.

פרופ' מתי ליפשיץ: יכול להיות שלא עקבתי אחריו, איפה אתה מתכוון שזה יהיה?

מר דן כהן: ברחוב-

מר יוסף ניסן: ברחוב כחול זנב.

פרופ' מתי ליפשיץ: איפה שאתה הראית את התב"ר במקום הזה?

מר יוסף ניסן: כחול זנב. מה? כן, כן, כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: האם זה פוטר את הבעיה רק של האזור שלך או של שרונית בכלל?

מר דן כהן: משיחות שהיו לי גם עם חברים שגרים מה שנקרא בחלק העליון, אני לא בקיא ברחובות, בחלק העליון אמרו זה אחלה, אז זה 7 דקות מאיתנו, 10 דקות מאיתנו-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא מה ששמעתי ממך.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: את אמרת שזה גן אחד לא יפתור את בעיית-

מר דן כהן: זה לא יפתור-

אנסטסיה: כי הגן שמתכננים לבנות הוא נמצא בנחל מחניים. אז מה שיוצא-

גב' עדי זנד: איפה זה בכלל נחל מחניים?

גב' רונית ד. עייאש: אפשר להסביר לנו מה קורה במפה?

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע חבר'ה, בואו נתרגל שאם אחד מדבר אחרים מקשיבים.

גב' רונית ד. עייאש: אבל רגע שנייה, מדברים על מונחים שאנחנו לא מכירים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל היא באמצע הדיבור רונית.

גב' רונית ד. עייאש: אבל שיראו לנו איפה זה.

מר יוסף ניסן: תני לה לסיים, כן.

אנסטסיה: אני יכולה להראות לכם, אני אבוא אני אגש אליך, אני אראה לך את זה על המפה.

גב' עדי זנד: אה הנה נחל מחניים.

אנסטסיה: כחול זנב זה... השכונה הוותיקה, כחול זנב נמצא בפינה השמאלית, יותר קרובה לשרונית, בסדר? זה המקום. נחל מחניים ששם הולך להיות המגרש שהולכים לפתח אותו, הוא נמצא פנימה יותר בתוך השכונה. הגן הזה נותן פתרון לחלק המרוחק יותר של השכונה. כחול זנב ייתן פתרון לכל החלק שהוא כאילו בכיוון של הרכבת, ופנימה לתוך שרונית.

מר יוסף ניסן: לא רק זה, זה גם-

אנסטסיה: הוא נותן מענה סביר בזמן סביר, וייתן לך פיזור של 2 מגרשים וזה משהו שלפחות נרגיש שיש לנו פתרונות.

פרופ' מתי ליפשיץ: הפארק הזה או הגן הזה בכחול זנב נותן פתרון מסוים מאוד לשרונית-

מר דן כהן: 80 בתי אב אני מעריך יושבים בסמוך לפארק.

גב' רונית ד. עייאש: זה העיגול הזה שמסומן כאילו-

מר יוסף ניסן: מתי, הוא מדבר על 80 בתי אב.

מר דן כהן: אפרופו כאן אני גר לצורך העניין, אני מאמין שזה בערך 80 בתי אב. דקה וחצי הליכה אנחנו יורדים מפה.

גב' רונית ד. עייאש: זה מפה.

מר דן כהן: כלום-

גב' רונית ד. עייאש: זה הרחוב.

מר דן כהן: גם מפה זה 4 דקות הליכה.

גב' עדי זנד: זה יותר רחוק מפה לפה גן הציפורים?

מר דן כהן: כן.

גב' עדי זנד: לא, זה לא יותר רחוק. מהבית שלך לפה לגן הציפורים זה יותר קרוב מאשר לפה.

מר דן כהן: כשאני מסתובב ברגל זה בדיוק 4-5 דקות.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: כן עפר, כן.

פרופ' עפר לוי: אז קודם כל אני מאוד שמח שזה ייתן מענה למצוקה שהיא חשובה לנושא ולצורך של תושבי שרונית. אבל בלי קשר אני רוצה לציין שלפני מספר חודשים הייתי במפגש תושבים של מעלה רחוב לילית, יש לנו שם גם גן משחקים, ופנו אליי כמה תושבים, אני חושב גם שכתבתי לך, ויש שם לילית... בתפר יש שם גן שזה רק מגרש חול

שהוציאו שם את המתקנים, כי אולי הם התיישנו. פנו אליי כמה הורים עם ילדים, ואמרו שממש יש להם מצוקה, כי בכל האזור הזה אין איזה שהוא גן נורמלי, וזה האזור הזה שמה של-

גב' עדי זנד: הוא הרבה יותר גדול.

פרופ' עפר לוי: ... כחול וכל זה, שהם צריכים ללכת מאוד רחוק וזה לא דומה לשום אזור אחר ביישוב.

גב' עדי זנד: הוא צודק.

פרופ' עפר לוי: אז יש פה מענה שהוא חשוב, אבל זה לא שעושים את זה רק בשביל שרונית, מצוין שהוא ישרת, אבל יש גם צורך באזור הזה של היישוב, ופניות שקיבלתי בלי קשר מתושבים עם ילדים שאין להם שם מענה ברדיוס די משמעותי, אפשר לבדוק.

מר יוסף ניסן: מסכים.

גב' רונית ד. עייאש: אז למה לא לבנות איך אומרים, לא הבנתי-

גב' עדי זנד: אמרת שיש שם מקום...

גב' רונית ד. עייאש: אני לא מצליחה להבין-

פרופ' עפר לוי: זה די קרוב, זה די קרוב. זה מעבר ל-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני אסביר מה צורת החשיבה, לא מבחינת זה עדיף על זה. לילית תראו פה, זה באמצע, כל השכונה הוותיקה אין לה פארק, כל זה. פה היה משהו ואיננו עוד.

מר דן כהן: לא, זה לא מרחק הליכה משרונית בכלל.

גב' רונית ד. עייאש: שנייה, שנייה, אנחנו מבינים מה המרחקים.

מר דן כהן: לא, אתם לא. אני הולך ברגל כל היום. אתם לא מבינים. בואי תעשי סיוור, מחר תבואי איתי לטייל עם הכלב, אתם לא מבינים.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אל תגיד לי אני לא מבינה.

מר דן כהן: טוב, אני סיימתי, תודה. אני מאוד מקווה שתאשרו, אני חושב שאתם ישנים בעמידה חברי המועצה. באמת, אני באמת רותח פה, כי די, די, הגיע זמן די. 3.5 שנים אל תבואו זה, אני אבקש, לא רק אני, אתם רוצים מה נעשה עוד? עצומה? די תעשו לנו פארק, חאלס עם הזה. תעבירו לפה תעבירו שלם. די כבר, תעשו גם להם פארק. עוד... תעשו עוד פארק שם. מה אתם שמים אותנו שנייה במחלוקות שכל אחד רוצה להראות מי יותר זה-

מר שלומי שטרית: דני... די.

מר יוסף ניסן: דן תודה שבאת.

מר דן כהן: תודה.

מר יוסף ניסן: ביי. כן, סיימתי?

פרופ' עפר לוי: ההצעה שלי לא הייתה להקים בלילית, אני אומר שבכל האזור גם שמה אין-

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' עפר לוי: וזה אזור מאוד גדול, ופה אם זה יכול לתת מענה גם לשרונית וגם לאזור הזה-

מר יוסף ניסן: לגמרי, לגמרי, לגמרי.

מר שלומי שטרית: להבא תעשו שיעורי בית לפני שאתם מגיעים. אבל אני מבקש לאשר להם לדן הזה את הזה. אבל יוסי השאלה היא מתי באמת יהיה בתוך שרונית גן משחקים.

מר יוסף ניסן: יש תכנית-

מר שלומי שטרית: התושבים פה, אנחנו נכשלנו, לא רק אתה. זו הבעיה שלך, אתה מבין? גם אנחנו כחברי מועצה נכשלנו. די! די עם זה! מתי יהיה להם גן? תראה מה היא אומרת, הם צודקים. התשנו, התשת את התושבים, התשת אותם, הרגת אותם. מתי יהיה להם גן.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה, 70% מהזמן של ישיבות המועצה מתבזבזות, ואין לי מילה אחרת להגיד-

גב' עדנה זטלאוי: אני מסכימה איתך לגמרי.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... שלומי לבין יוסי...

גב' עדנה זטלאוי: השעה 21:00 ועוד לא התקדמנו.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה בלתי אפשרי, צריך להפסיק לבוא לישיבות האלה.

מר שלומי שטרית: אתה צודק.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא יכול להיות ש-60% מהזמן נבזבז על חילופי מילים בין שניכם.

מר יוסף ניסן: מסכים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני נותן את הביקורת לך יוסי-

מר יוסף ניסן: מסכים.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני נותן את הביקורת לך קובי, ולי אין מה לבוא יותר לישיבות המועצה אם 60%-70% זה פינג פונג בין שניכם-

מר יוסף ניסן: אני מתחייב להפסיק להגיב.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה בלתי אפשרי ככה...

מר יוסף ניסן: אני מתחייב להפסיק להגיב.

לסעיף 3 - אישור תב"רים:

- 3.1 תב"ר 415 – גן משחקים ברחוב כחול זנב ע"ס 120,000 ₪ במימון הקרן לעבודות פיתוח.
- 3.2 תב"ר 416 – שקיעה בשדרות הזית ע"ס 65,000 ₪ במימון הקרן לעבודות פיתוח.

מר יוסף ניסן: טוב בואו חברים, בואו ניגש למפה. ביקשנו בישיבה הקודמת סיכמנו שאנחנו נביא מפה עם כל המתקנים, אגב זה נכנס לתוכנית העבודה של המועצה גם, כל המתקנים שאנחנו צריכים לשפר אותם ביישוב, כל מתקני המשחקים של הילדים, בסדר? אנחנו נתחיל בכחל. המתקן הקודם היה פשוט מסוכן, אם אתם זוכרים הייתה איזה שהיא סככה כזו מיושנת וחלודה. אפילו פחדנו שזה יתרסק וזה יתמוטט על ילדים, זה היה מאוד מאוד כבד. פירקנו את הדבר הזה. וכרגע אין כלום בגן הזה, וזה חשוב לתת גם לשרונית וגם לשכונה הוותיקה. כל היישוב בעצם ייחנה מהפארק הזה, ואני חושב שזה משהו חובה. מה שמתוכנן שם זה ברז מים, הצללה, ספסלים, דשא סינטטי ומתקנים.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה מה שאתה מדבר על כחול זנב?

מר יוסף ניסן: זה כחל זה כחול זנב, זה כחל. זה בין כחל למירונית, אם תסתכלו את ה-

גב' רונית ד. עייאש: אפשר להבין איזה מתקנים? מה שמים שם?

מר יוסף ניסן: מה?

גב' רונית ד. עייאש: אפשר לדעת מה המתקנים ב-120,000 ₪. תכנית, מה כולל ה-120,000 ₪.

מר יוסף ניסן: יש-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני רוצה לראות יוסי. אני רוצה לראות מה כלול ב-120,000 שח.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, נביא את זה. מה שקבענו-

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה להבין האם זה מתקן לקטנים, האם זה מתקן ליותר גדולים, מי יכול לשחק שם-

מר יוסף ניסן: אז אני אומר-

גב' רונית ד. עייאש: האם זה נותן מענה, צורת חשיבה-

מר יוסף ניסן: אני אומר, אני אומר.

גב' רונית ד. עייאש: שלא בעוד, אני באמצע משפט, שלא בעוד שבועיים תגיד: אה סליחה, אני רוצה להוסיף עוד משהו, תביאו לי עוד פי 2. כבר היינו בסרט הזה, מיצינו. מבקשת פירוט, לא 120,000 שח, מה הולכים, כל מה שאמרת הצללה, דשא מתקנים.

מר יוסף ניסן: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה אומר במתקנים? איזה טווחי גילאים זה הולך. תכנית עבודה.

מר יוסף ניסן: מצוין.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו מאוד שמחים-

מר יוסף ניסן: מעולה.

גב' רונית ד. עייאש: מכיוון שאני בניתי 3 גנים ביישוב, אני יודעת מה זה תכנית עבודה של גנים ביישוב, גני משחקים. מה שאני חידשתי כיו"ר ועדת החינוך בפעם הקודמת, אני יודעת מה זה אומר, אני יודעת מה זה לעשות תקציב, אני יודעת מה זה אומר לקחת

טווחי גילאים של ילדים שצריכים לקחת בכל גן גם קטן וגם גדול, ולא לתת סכום 120,000 ₪.

מר יוסף ניסן: 100%. היעד הוא לכוון את המתקנים לבין 2 ל-6, מ-2 עד 6. זה טווח הגילאים של המשחקים שיהיו שמה. ואנחנו נקבע-

גב' רונית ד. עייאש: אם ה-120,000 ₪ הוא בסיס הוצאות-

מר יוסף ניסן: זה לא 120,000 ₪, מאיפה הבאתם 120,000 ₪?

גב' רונית ד. עייאש: כתוב 120,000 ₪. מה, אני לא מבינה.

מר יוסף ניסן: למה זה?

גב' חגית מ. מימון: תב"ר-

גב' רונית ד. עייאש: אלוהים.

מר יוסף ניסן: אה התב"ר הקודם, אוקיי זה לא כולל הצללה, אין שם הצללה. אנחנו מוסיפים את ההצללה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, תקשיבו זה-

מר יוסף ניסן: כולל הצללה זה עשוי לעמוד על סדר גודל של 200,000 ₪. זה הגן הזה.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, זה לא הגיוני. אתה כותב לנו מסמך, גן משחקים ברחוב כחול זנב על סך 120,000 ₪ במימון, עכשיו אתה אומר לי: לא, סליחה טעות.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון, נכון, זה לא טעות. זה הגן-

גב' רונית ד. עייאש: זה טעות.

מר יוסף ניסן: זה הגן, זה המשחקים עצמם, זה המשחקים עצמם.

גב' רונית ד. עייאש: הדשא לבד, הברזייה לבד, ההצללה לבד, והמגלשה לבד.

מר יוסף ניסן: מה שהבאנו-

גב' רונית ד. עייאש: נו תגידו לי, כמה נמוך אפשר לרדת עם השטויות.

מר יוסף ניסן: מה שהבאנו כאן לא כולל הצללה, ואנחנו כן רוצים הצללה.

מר שלומי שטרית: אז למה לא תיקנת את זה מלכתחילה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני מצטערת, תביא-

מר שלומי שטרית: למה התושב הזה צריך עוד פעם לחזור.

גב' רונית ד. עייאש: תב"ר מלא לגן. תביא תב"ר מלא לגן.

מר יוסף ניסן: הנה אני אומר לך תב"ר מלא לגן, זה 200,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אתה כתבת פה אני לא מאשרת לעשות נושא חדש להצללה.

מר יוסף ניסן: זה לא נושא חדש.

גב' רונית ד. עייאש: זה נושא חדש.

מר יוסף ניסן: הבנתי, אז בואו נאשר את ה-120,000 ₪, נביא את ההצללה לישיבה הבאה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה לא עובד בשיטת סלמי השיטה הזאת.

מר יוסף ניסן: מה זה סלמי?

גב' רונית ד. עייאש: זה סלמי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה לשאול שאלה אחרת.

גב' רונית ד. עייאש: אוף.

פרופ' מתי ליפשיץ: האם חברי המועצה כן או לא מסכימים, עזוב רגע את העלויות. האם ב-first priority, האם חברי המועצה מסכימים שיעשו את הגן ברחוב כחל-

מר יוסף ניסן: כחל.

פרופ' מתי ליפשיץ: כחול. האם אנחנו מסכימים, נעזוב את ה-120,000 ₪. 250,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא יודעת.

פרופ' מתי ליפשיץ: האם עצם המקום עצמו מקובל או לא מקובל על חברי המועצה.

גב' רונית ד. עייאש: לי חסר, אני-

מר שלומי שטרית: עליי זה מקובל למען שכונת שרונית, זה מקובל.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני-

מר שלומי שטרית: למען ילדי שכונת שרונית זה מקובל.

פרופ' מתי ליפשיץ: רונית זה מקובל עליך?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני אסביר-

מר שלומי שטרית: המחדלים של המועצה, והילדים לא צריכים לסבול.

פרופ' מתי ליפשיץ: ראש המועצה אנחנו... אבל האם זה מקובל המיקום?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני אסביר לך מה השאלה שחסרה לי, בסדר? זאת אומרת מה חסר לי, כשאני רואה את שרונית מהצד השני שלך, כחל לא משנה, איפה עתידים להיות הגנים בשכונה האמיתית שצריכה לקבל גנים? זה מה שחסר לי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז כרגע מה זה משנה אם זה 120,000 ₪ או 200,000 ₪, מהבחינה הזו-

גב' רונית ד. עייאש: בטח שזה משנה-

פרופ' מתי ליפשיץ: כי את לא רואה איפה המקומות האחרים.

גב' רונית ד. עייאש: לא, שאלת אותי שאלה עניתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, את לא ענית לי רונית, אני מצטער.

גב' רונית ד. עייאש: ענית אני חסר לי בשביל לענות-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אולי לא הסברתי טוב.

גב' רונית ד. עייאש: לך-

פרופ' מתי ליפשיץ: אולי לא שאלתי טוב.

גב' רונית ד. עייאש: בשביל לענות לך חסר לי איפה הגנים העתידיים בשכונה, כדי לראות שזה לא אחד צמוד לשני ושתהיה פריסה נכונה.

פרופ' מתי ליפשיץ: כן, אבל כרגע-

אנסטסיה: בין נחל מחניים לנחל מגדים.

גב' רונית ד. עייאש: אה אתם יודעים את הפריסה?

מר יוסף ניסן: כן.

אנסטסיה: בוודאי שכן.

גב' רונית ד. עייאש: מעולה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה לחזור, מפריסת הגנים-

אנסטסיה: אז בואו אני אראה לכם-

פרופ' מתי ליפשיץ: רק שנייה מפריסת הגנים שיש לנו-

גב' רונית ד. עייאש: זה יפה שהתושבת עונה ולא ראש המועצה, אני אוהבת את הגישה.

מר יוסף ניסן: אגב זה מה שהסכמנו.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה, מפריסת הגנים שנתנו לנו, האם כולנו מסכימים... זה המקום?

גב' רונית ד. עייאש: שנייה, באים לענות לי איפה הפריסה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואז זה לא משנה אם זה 120,000 ₪ או 170,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: זה מאוד משנה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מצטער, תעלה להצבעה מי שיצביע בעד, מי שנגד נגד.

מר יוסף ניסן: 100%.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם מקובל על כולם שזה המיקום, על מה מדברים בכלל.

מר יוסף ניסן: 100%. מה אתה לא מבין מה קורה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מבין, אז תביא להצבעה למה לגרור עוד בזבוז זמן.

גב' רונית ד. עייאש: יהיה פה עוד מגרש משחקים?

אנסטסיה: לא, לא.

גב' רונית ד. עייאש: שום דבר.

אנסטסיה: שום דבר, מגרש המשחקים הנוסף יהיה בחלק הזה-

גב' רונית ד. עייאש: בריבוע הנוסף.

אנסטסיה: איפה שיש כזה חצי עיגול.

גב' רונית ד. עייאש: ומי החליט על הפריסה הזאת שזה יהיה פה ויהיה פה ולא יהיה פה?

מר יוסף ניסן: במסגרת ועדת ההיגוי.

אנסטסיה: היה זה.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר.

אנסטסיה: יש לך את כל החלק הזה-

גב' רונית ד. עייאש: אני מבינה.

אנסטסיה: הוא מקבל פתרון פה-

גב' רונית ד. עייאש: זאת השאלה שלי.

אנסטסיה: כל החלק הזה מקבל פתרון פה.

גב' רונית ד. עייאש: אם היה פה, אז הייתי אומרת למה לעשות פה.

אנסטסיה: לא, לא.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר, זו השאלה שלי.

מר יוסף ניסן: טוב חברים אני מעלה את זה להצבעה את הנושא של הגן בכחל-

גב' עדנה זטלאוי: אני מציעה שנתקן את הסעיף, זה לא כחול זנב.

מר יוסף ניסן: זה כחל.

גב' חגית מ. מימון: רשום בתב"ר כחול זנב-

מר יוסף ניסן: זה כחל, בסדר? זה כחל במקום כחול זנב.

גב' רונית ד. עייאש: אז ככה מתקנים מכחול זנב לכחל, מתקנים את הסכומים, יודעים מה משקיעים ואז נבוא בחריגה. אני מאשרת 120,000 ₪, גרוש לא יותר.

מר יוסף ניסן: 100%. מי מאשר את התב"ר הזה.

גב' עדנה זטלאוי: רגע, בעד, נגד, נמנע יוסי.

מר יוסף ניסן: מי בעד? בעד.

גב' עדנה זטלאוי: בעד. פה אחד.

מר יוסף ניסן: פה אחד?

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד.

מר יוסף ניסן: פה אחד אוקיי.

החלטה: מליאת המועצה החליטה פה אחד לאשר את תב"ר 415 – גן משחקים ברחוב כחל ע"ס 120,000 ₪ במימון הקרן לעבודות פיתוח.

גב' רונית ד. עייאש: על סכום של 120,000 ₪.

מר שלומי שטרית: אבל במקביל שאלה אחת-

גב' רונית ד. עייאש: על סכום של 120,000 ₪.

מר יוסף ניסן: זה לא 120,000 ₪. זה 120,000 ₪ כולל הצללה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, כתוב פה 120,000 ₪.

מר יוסף ניסן: אז אני מוסיף את ההצללה, מה אתם רוצים.

גב' רונית ד. עייאש: לא.

מר יוסף ניסן: אתם לא רוצים הצללה?

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא יכול.

מר יוסף ניסן: לא רוצים הצללה?

מר שלומי שטרית: אתה לא יכול.

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא יכול.

מר יוסף ניסן: בסדר 100% אני מתקן, אתם יכולים להצביע נגד.

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא מתקן כשהיא... עכשיו אני הולכת לפי הכללים, בסדר?

כתבת 120,000 ₪ אני מאשרת 120,000 ₪. אתה רוצה עוד פעם, תבוא עוד פעם, ככה. תבוא עוד פעם.

מר יוסף ניסן: אתה בעד הצללה?

מר שלומי שטרית: למה לא כתבת 200,000 ש"ח מהתחלה.

מר יוסף ניסן: שלומי מה זה משנה נו?

מר שלומי שטרית: אני רוצה, לא, יוסי תסביר.

מר יוסף ניסן: שלומי נו.

גב' רונית ד. עייאש: כי הוא לא מבין בכלום.

מר יוסף ניסן: אתה רוצה שיהיה הצללה בגן או לא?

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה, הגן הזה דורש הצללה.

מר יוסף ניסן: תגידו מה קורה לכם נו.

גב' רונית ד. עייאש: מתי-

פרופ' מתי ליפשיץ: גן בלי הצללה?

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו הגן חייב הצללה.

פרופ' מתי ליפשיץ: נו.

גב' רונית ד. עייאש: אבל למה בגן הציפורים כבר 3 שנים עף ברוח ואין הצללה?

מר יוסף ניסן: עובדים גם על זה דרך אגב.

גב' רונית ד. עייאש: ברור שעובדים, עובדים על כל מה שאנחנו אומרים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו מסכימים על הגן, אבל על ההצללה יש לנו-

גב' רונית ד. עייאש: על התהליכים שראש המועצה עושה, אנחנו לא מסכימים, בסדר?

פרופ' מתי ליפשיץ: לא יודע, גן בלי הצללה-

גב' רונית ד. עייאש: מתי, ככה זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אין מה להצביע עליו.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר. אז שיבוא ויוציא עוד פעם בשיטת סלמי, כי השיטה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני חושב שאם-

גב' רונית ד. עייאש: של ראש המועצה-

פרופ' מתי ליפשיץ: נחזור להצביע על ה-120,000 ₪ כמו שהצבעת, נכון לעשות הצללה-

גב' רונית ד. עייאש: השיטה של ראש המועצה היא בלתי הגיונית מתי. בלתי הגיונית. ולפעמים הפרוצדורה שלו ודרך העבודה שלו צריכה-

מר יוסף ניסן: נו רונית-

גב' רונית ד. עייאש: להתנהל כמו שצריך מצטערת.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל רונית זה נכון שהיה צריך להיות פה 200,000 ₪ אבל רגע, את מצביעה בעד 120,000 ₪-

גב' רונית ד. עייאש: כן, שיבוא עוד פעם.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואומרת הצללה לא.

גב' רונית ד. עייאש: שיבוא עוד פעם, זה מה שאני אומרת.

פרופ' מתי ליפשיץ: יבוא עוד פעם למה?

גב' רונית ד. עייאש: ככה.

גב' עדי זנד: מתי, מתי אני רוצה-

גב' רונית ד. עייאש: בסדר? אני הפסקתי להוות גיבוי שלו מיציתי.

פרופ' עפר לוי: הסכום הוא סכום סביר-

פרופ' מתי ליפשיץ: מה זה אכפת לך רונית, זה לא יוסי.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: הגן חשוב.

מר יוסף ניסן: לא, אפשר בלי הצללה.

גב' רונית ד. עייאש: מתי תפסיק להוכיח אותי. תוכיח את ראש המועצה שטועה שוב ושוב ושוב.

מר יוסף ניסן: טוב נו באמת-

גב' רונית ד. עייאש: תפסיק להוכיח אותי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מוכיח אותו כל הזמן, ואנחנו רוצים-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אתה לא מוכיח אותו.

מר יוסף ניסן: רונית כולנו מבינים שאת רוצה כאן לטרפד את הדבר הזה.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא, מה פתאום.

מר יוסף ניסן: נו מה זה ייתן לך? מה זה ייתן לך?

גב' רונית ד. עייאש: אני הצבעתי בעד... שתבוא לפי סדר מינהל תקין.

מר יוסף ניסן: מה זה ייתן לך? אני טעיתי, מה זה ייתן לך?

גב' רונית ד. עייאש: הצבעתי על 120,000 ₪ כי ראיתי את הפריסה.

מר יוסף ניסן: בסדר 100%.

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו אתה רוצה תבוא עוד פעם.

מר יוסף ניסן: 100%.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי מצביעים בעד 120,000 ₪ אבל לא רוצים הצללה, ונשים בזה חישוק, נו באמת מה.

גב' רונית ד. עייאש: שיבוא מסודר מתי, זו ההערה שלי לפרוטוקול.

פרופ' מתי ליפשיץ: צריך לבוא הבחור הזה ולהתחנן בפנינו-

גב' רונית ד. עייאש: שיבוא מסודר.

פרופ' מתי ליפשיץ: או הבחורה הנחמדה שעובדת כאן?

גב' רונית ד. עייאש: לא קשור.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה נגיד להם על הצללה-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא קשור.

פרופ' מתי ליפשיץ: נעשה דיון נפרד?

מר יוסף ניסן: כן נעשה-

גב' רונית ד. עייאש: שיבוא מסודר ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: שלומי אני מעלה אתה ההצלחה, אתה בעד או לא?

מר שלומי שטרית: אני בעד הכול בשכונת שרונית, רק שאלה אחת לי אליך יוסי.

מר יוסף ניסן: כן נו.

מר שלומי שטרית: מתי יהיה להם גן שם? אנחנו דיברנו עם מנכ"ל מבנה תעשייה-

מר יוסף ניסן: לא שלומי, שלומי.

מר שלומי שטרית: הוא אמר לנו טלפון אחד הוא עושה לך גן.

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי,

מר שלומי שטרית: למה אתה מעכב את זה?

מר יוסף ניסן: שלומי שנייה, שנייה, תן לי לענות לך, בסדר?

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: מה שקורה בכלל בשכונת שרונית, הנה יש לנו צוות היגוי של תושבים כמו אנסטסיה, נהדרים שבאמת תורמים מזמנם.

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: גם הם מבינים, גם הם מבינים בכלל שלא בטוח שצריך עכשיו לפתח את כל השכונה-

מר שלומי שטרית: את הגן, הגן, אין... שיפוץ-

מר יוסף ניסן: שנייה, תן לי לסיים אבל.

מר שלומי שטרית: לא צריך, הגן אין דבר שמחדשים.

מר יוסף ניסן: תן לי לסיים, שלומי תן לי לסיים.

מר שלומי שטרית: בבתים ומדרכות-

מר יוסף ניסן: שלומי וואוו.

מר שלומי שטרית: אנחנו מבינים את...

מר יוסף ניסן: שלומי אבל תן לי לסיים, תן לי לסיים. הגענו להחלטה, הגענו להחלטה שבגלל שאחוזי האכלוס הם נמוכים יחסית, אנחנו נפתח גן אחד שהבנייה מסביב לא תהרוס אותו, בסדר?

מר שלומי שטרית: אוקיי, מתי?

מר יוסף ניסן: למה? כי יש גנים-

מר שלומי שטרית: בסדר, מתי?

מר יוסף ניסן: שנייה רגע, אני רוצה שתבין, אתה אומר משהו שאם היית יודע את הפרטים לא היית אומר אותו, למה? כי אם יש לך גן, אם יש לך גן מתוכנן ומסביב הולכים לבנות, אנשים הולכים לבנות את החומות שלהם, הם יהרסו את הגן.

מר שלומי שטרית: יוסי, הבת שלי יש לה מגרש בשרונית, היא בורחת משרונית, היא לא רוצה לבוא לשרונית בגללך. היא בורחת מלהבים, היא עוזבת.

מר יוסף ניסן: בקיצור החלטנו-

מר שלומי שטרית: גן לא קשור לפיתוח. אם תגיד לי בית, זה בסדר. אבל גן אפשר לסגור את הגן, אין מה לשפץ אחרי זה בגן יוסי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להגיד לך משהו.

מר שלומי שטרית: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני הייתי לא כל כך מזמן והרבה פעמים אצל חברים שגרים בשרונית. צריך לפתח וצריך את הגן וצריך הצללה, וצריך להכריע היום גם אם זה 200,000 ש"ח, כדי שיהיה להם גן. אבל אני רוצה להגיד לך משהו, הם מאושרים מהמקום שהם נמצאים בו, לפחות אלה שאני נפגש איתם. טוב להם בבית שלהם, הם בנו שם בתים לתפארת כל אחד לפי טעמו. הם לא סובלים, זה לא אנשים שגרים באיזה אוהל באיזה מדבר.

מר שלומי שטרית: בני כמה הם? הם צעירים?

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, רגע,

מר שלומי שטרית: צעירים או שהם-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא קוראים לי יוסי, אל תיכנס לי לתוך דבריי.

מר שלומי שטרית: אוקיי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני גם לא יודע איך יוסי מאפשר לך להיכנס לדבריו. כל מה שאני רוצה להגיד, הם לא מסכנים, וגם לא מצא חן בעיניי, אני בעד הגן הזה ב-200,000 ש"ח, אני בעד הצללה. אבל לא מוצא חן בעיניי, ואני לא שייך ליוסי, אבל לא מוצא בעיניי שהאיש אומר ליוסי תצטרך לעבוד קשה כדי שאנשים, מה הוא מאיים כדי שהוא יקבל גן? כדי שבבחירות הבאות אנשי שרונית יבחרו בך? לא מקובל סגנון שכזה. למרות שלא מקובל, צריך לתמוך בהם. וצריך לעשות להם הצללה.

גב' רונית ד. עייאש: אמת.

פרופ' מתי ליפשיץ: וצריך שיהיה להם את הגן הזה-

גב' רונית ד. עייאש: אמת, שיהיה מסודר ראש המועצה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואם כולנו החלטנו שזה הגן, אז חבריה תנו להם את הגן עם כל מה ש-

מר שלומי שטרית: הם יקבלו את הגן מתי. בוודאי שהם יקבלו את הגן.

פרופ' מתי ליפשיץ: בואו נצביע בעד הגן הזה.

מר שלומי שטרית: אנחנו נצביע בעד הגן.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו הצבענו כבר בעד הגן.

מר שלומי שטרית: לא זאת הבעיה.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו כבר אחרי.

מר שלומי שטרית: הפחד שלנו שאחרי שיבנו להם את הגן, אם יישארו שם לא יעשו להם כלום עוד פעם, זה הפחד שלנו.

מר יוסף ניסן: לא, לא, שלומי-

מר שלומי שטרית: ... נגמר הסיפור.

מר יוסף ניסן: שלומי,

מר שלומי שטרית: מה הבעיה... גן.

מר יוסף ניסן: שלומי סוכם שהקבלן שאמור להיכנס בחודש הקרוב יבנה גן משחקים לילדים בשרונית.

מר שלומי שטרית: בשרונית?

מר יוסף ניסן: כן, כן. זה הסיכום. והסיכום הזה הוא יחד עם ועדת ההיגוי

שמייצגת את תושבי שרונית, זה לא אנחנו החלטנו.

פרופ' מתי ליפשיץ: לגן כן ולהצללה דיון נוסף.

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: נו באמת חברייה.

מר יוסף ניסן: זה רק לעכב את זה בעוד חודש. זאת המטרה.

פרופ' מתי ליפשיץ: רונית, רונית, דבריי היו אליך, רק אליך. בעד גן כולנו, אבל בעד הצללה בואו נעשה דיון נוסף, נו באמת.

גב' רונית ד. עייאש: לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: למה? כי יוסי לא מתנהל נכון.

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה אכפת לי יוסי.

מר יוסף ניסן: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אכפת לי משרונית, לא אכפת לי מיוסי. אני כן אבחר בו, לא אבחר בו, יוסי לא מעניין אותי.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא אבחר בו, אני כבר אומרת, זה לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, חשבת שכן. שרונית-

מר שלומי שטרית: תעלה להצבעה יוסי.

מר יוסף ניסן: מי בעד הגן כולל הצללה?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אנחנו-

פרופ' מתי ליפשיץ: אם יוסי טעה-

מר שלומי שטרית: תעלה להצבעה כולל הכול, תעשה להם גן כבר.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי טעה טכנית-

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה תכנית עבודה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... אז לנקום בהם?

גב' רונית ד. עייאש: לא.

מר יוסף ניסן: כן בדיוק, בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: במקום להיות-

גב' רונית ד. עייאש: יופי נקמתי ביוסי.

פרופ' מתי ליפשיץ: ננקום בו בבחירות.

מר יוסף ניסן: בדיוק.

גב' רונית ד. עייאש: אפשר עכשיו תגובה לתגובה? תודה. מתי, די להוכיח אותנו, זו צורת עבודה קלוקלת של ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: ואי, ואי, ואי.

פרופ' מתי ליפשיץ: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: אי אפשר להביא תב"ר-

פרופ' מתי ליפשיץ: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: שנייה, עכשיו תורי. אי אפשר להביא מסמך כתוב שנשלח לפני שבוע במייל, עם מסמכים, עם תב"ר, עם מספרים, עם שמות, בכל כיוון שגויים.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי לא צודק,

גב' רונית ד. עייאש: אי אפשר, לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי מתנהל לא נכון, אז בגלל זה-

גב' רונית ד. עייאש: יופי, יופי.

מר שלומי שטרית: תושבים לא צריכים לסבול.

פרופ' מתי ליפשיץ: בגלל זה חברייה-

גב' רונית ד. עייאש: מתי תוריד נו, הבנתי תאמין לי במשפט הראשון הבנתי, עכשיו אני זאת אומרת יוסי מה שביקשתי, אני חברת מועצה ששומרת על האינטרסים ועל כספי הציבור. זאת אומרת שיוסי רוצה להביא, לא יכול להיות מינהל תקין בשיטה, אה סליחה זה לא 120,000 ₪, זה 200,000 ₪. מהנדס לא נמצא פה, אין הצעת מחיר מסודרת, הכסף לא צומח על העצים. אני רוצה לראות פירוט, הוא הגיע ל-120,000 ₪, אני רוצה לראות פירוט שאלתי לפני 10 דקות מה הפירוט של ה-120,000 ₪, אין לנו עדיין. בשנייה הכפלנו את הסכום, בשנייה כמעט 2/3 מהסכום הוכפל. למה? כי בא לו פתאום, מי אמר שהצללה עולה 2/3 יותר כמו הסכום? איך יכול להיות? מה זה? כסף ציבורי צומח על העצים וכל אחד יכול... זאת הבעיה.

מר יוסף ניסן: בסדר, עכשיו-

גב' רונית ד. עייאש: פה העניין.

מר יוסף ניסן: עכשיו אני אענה לך על רונית שמאשרת את פארק הכלבים בקדנציה

הקודמת-

מר שלומי שטרית: ... הצללה לא עולה יותר מ-10,000 ₪.

מר יוסף ניסן: רגע שנייה, פארק הכלבים-

מר שלומי שטרית: לא 80,000 ₪.

מר יוסף ניסן: אושר התקציב ואחרי זה אושר מ-120,000 ₪ ל-210,000 ₪ בגלל ששכחו מתקנים, היא הראשונה שהצביעה בעד.

גב' רונית ד. עייאש: ממש לא.

מר יוסף ניסן: כן.

מר שלומי שטרית: טוב הלאה בואו נמשיך, בואו נמשיך חברים, בואו נמשיך.

מר יוסף ניסן: מי בעד הגן כולל הצללה?

גב' עדנה זטלאוי: מה זה כולל הצללה יוסי?

מר יוסף ניסן: זה עוד כ-80,000 ₪.

גב' עדנה זטלאוי: אין כ-, החלטה זה צריך להיות מדויק.

מר יוסף ניסן: אז כ-200,000 ₪.

גב' עדנה זטלאוי: 200,000 ₪.

מר יוסף ניסן: כן, 200,000 ₪.

גב' עדנה זטלאוי: 200,000 ₪ כולל הצללה. בעד.

מר יוסף ניסן: בעד.

גב' עדנה זטלאוי: רגע שנייה, בעד, מי בעד?

מר יוסף ניסן: 5.

גב' עדנה זטלאוי: עדי-

גב' רונית ד. עייאש: אני בעד-

גב' עדנה זטלאוי: שלומי-

גב' רונית ד. עייאש: כמו שזה זה עם תכנית מפורטת.

גב' עדנה זטלאוי: אין דבר כזה, בעד 200,000 ₪. עפר, מתי-

גב' רונית ד. עייאש: עם תכנית תב"ר מפורטת.

מר יוסף ניסן: נביא את התוכנית גם לפה.

גב' עדנה זטלאוי: יוסי. מי נגד? מי נגד?

מר יוסף ניסן: מי נגד? מי נגד?

פרופ' מתי ליפשיץ: הצבעת כמה בעד.

מר יוסף ניסן: הצבענו.

פרופ' מתי ליפשיץ: הצבעת כמה נגד? גמרנו.

גב' עדנה זטלאוי: שנייה רגע, מי נגד?

מר יוסף ניסן: מי נגד?

מר שלומי שטרית: שיחק אותה-

גב' רונית ד. עייאש: אני בעד מה...

גב' עדנה זטלאוי: את לא בעד 200,000 ש, את בעד או נגד?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני בעד מה שכתוב פה.

מר יוסף ניסן: אבל עכשיו זה 200,000 ש.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא יודעת-

מר יוסף ניסן: אז תגידי נגד. בעד, נגד, נמנע.

גב' רונית ד. עייאש: לא רוצה מה פתאום.

מר יוסף ניסן: לא אומרת כלום, גם טוב, הלאה בואו נתקדם. זה עבר. היא לא רוצה להגיד, מה את רוצה.

גב' עדנה זטלאוי: לא קיים.

מר יוסף ניסן: מה זה לא קיים. זה עבר ברוב, נגמר.

גב' עדנה זטלאוי: לא קיים.

מר יוסף ניסן: בסדר, אז יש רוב.

גב' רונית ד. עייאש: אני בעד כמו שההצעה שהוגשה לדיון לחברי המועצה.

גב' עדי זנד: אני רוצה להציע פשרה. אני רוצה להציע שיבוא על 200,000 ש בתנאי שאנחנו בישיבה הבאה מקבלים תכנית עבודה מפורטת שמראה לנו איך הביצוע של זה תקציבית. תכנית עבודה-

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה לראות תכנית.

גב' עדי זנד: תקציבית מפורטת-

גב' רונית ד. עייאש: 20,000 ₪ שהמהנדס מוציא לנו תכנית-

מר יוסף ניסן: ... מהנדס פתאום?

מר שלומי שטרית: כמה עולה הצללה?

גב' עדי זנד: שנייה, שנייה-

גב' רונית ד. עייאש: שלומי מה הבעיה?

גב' עדי זנד: שנייה, שנייה, אני לא חושבת שהתושבים צריכים להינזק בגלל התנהלות לא תקינה. אבל מצד שני-

גב' רונית ד. עייאש: אבל זו התנהלות לא תקינה שלך.

גב' עדי זנד: ברור-

מר יוסף ניסן: למה את דופקת את התושבים?

גב' רונית ד. עייאש: כי אני אישרתי 120,000 ₪.

מר יוסף ניסן: חברה שלך אומרת.

גב' עדי זנד: רגע שנייה, מצד שני אנחנו כן צריכים להרגיל את עצמנו לעבוד בצורה של ניהול תקין, ולכן אני מציעה שאנחנו נעביר, שאנחנו נאשר את ה-200,000 ₪, אבל יועבר אלינו תכנית תקציבית מפורטת של ה-200,000 ₪ האלה.

מר יוסף ניסן: 100%, תרשמי את מה שהיא אמרה, גמרנו 100%. טוב, אנחנו

בתב"ר 416 שקיעה בשד' הזית 65,000 ₪ במימון הקרן לעבודות פיתוח.

גב' עדי זנד: דרך אגב זה-

מר יוסף ניסן: אין דברים כמוכם.

גב' עדי זנד: עד הישיבה הבאה זה צריך להצטרף לפרוטוקול.

גב' עדנה זטלאוי: אני לא אחראית.

גב' עדי זנד: לא, זה מה שאני מבקשת.

גב' עדנה זטלאוי: אני אחראית על הפרוטוקול.

גב' עדי זנד: שיהיה כתוב בפרוטוקול שזה יהיה צמוד לפרוטוקול להחלטה.

מר יוסף ניסן: מי אמר שזה צמוד להחלטה? מי את?

גב' עדי זנד: אני מבקשת שזה יהיה-

מר יוסף ניסן: אז ביקשת, אז זה רשום שביקשת בסדר גמור.

תוצאות הצבעה:

בעד – 5 (ניסן, לוי, ליפשיץ, שטרית, זנד).

נגד/נמנע - 1 (דמרי עייאש) (יצויין לפרוטוקול כי חברת המועצה לא ציינה באם מתנגדת

או נמנעת, אולם הצבעתה לא היתה בעד)

**החלטה: מליאת המועצה החליטה ברוב קולות לאשר את תב"ר 415 – גן משחקים
ברחוב כחל ע"ס 200,000 ₪ כולל הצללה במימון הקרן לעבודות פיתוח.**

מר יוסף ניסן: חברים שקיעה בשד' הזית 65,000 ₪ במימון הקרן לעבודות פיתוח.

אנחנו אישרנו את זה, המהנדס הגיב, מי בעד? 6 בעד.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד.

החלטה: מליאת המועצה החליטה פה אחד לאשר את תב"ר 416 – שקיעה בשדרות הזית ע"ס 65,000 ₪ במימון הקרן לעבודות פיתוח.

לסעיף 5 - השלמת מינוי לוועדת ערר.

מר יוסף ניסן: אוקיי, מצגת ביטחון העברנו לישיבה הבאה. השלמת מינוי לוועדת ערר.

מר שלומי שטרית: שרה אדרי?

מר יוסף ניסן: כן. העברנו לכם קורות חיים לפי מה שביקשתם. אני רוצה לומר, יש פה דקות שצריך ממש לכוון אותה, כדי שתדעו בדיוק על מה מדובר. ועדת ערר זו לא ועדת הנחות, בסדר? שלא נתבלבל. ועדת ערר-

מר שלומי שטרית: יוסי תעלה את זה להצבעה בבקשה, אנחנו מבינים הכול.

מר יוסף ניסן: רגע-

מר שלומי שטרית: אנחנו מבינים מה שאתה רוצה להגיד.

מר יוסף ניסן: לא, ועדת ערר, אני רוצה שתבינו, ועדת ערר זו ועדה שדנה בערר על שומות שהמועצה קבעה.

מר שלומי שטרית: הוועדות דנות במינויים פוליטיים שלך.

מר יוסף ניסן: זה לא פוליטי בכלל.

מר שלומי שטרית: אתה מבין למה אנחנו לא מצביעים לך?

מר יוסף ניסן: מה זה קשור הפוליטי שלומי?

מר שלומי שטרית: כי אם היית מביא מישהו מקצועי, היינו מצביעים לך. הבאת את

שרה אדרי, אני מצביע לא. מי שרוצה כן, כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אפשר לדעת מי כרגע בוועדת ערר?

מר יוסף ניסן: כן. כרגע בוועדת ערר-

גב' עדנה זטלאוי: עו"ד רפי גיל הוא יו"ר הוועדה-

פרופ' מתי ליפשיץ: שהוא שייך למה למי?

גב' עדנה זטלאוי: אני לא יודעת.

מר יוסף ניסן: אני לא זוכר.

פרופ' מתי ליפשיץ: הוא יו"ר הוועדה, מי עוד?

גב' עדנה זטלאוי: עו"ד נהורה עמית.

פרופ' מתי ליפשיץ: היא נציגה של רונית.

גב' עדנה זטלאוי: זהו, 3 חברים בוועדה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז יש נציגה לרונית-

גב' עדנה זטלאוי: והיה חבר שלישי שפרש-

פרופ' מתי ליפשיץ: יש את השם הראשון שהזכרת-

גב' עדנה זטלאוי: ובמקומו צריך למנות את החבר השלישי.

פרופ' מתי ליפשיץ: במקום מי?

גב' עדנה זטלאוי: במקום החבר שפרש.

פרופ' מתי ליפשיץ: אוקיי. לרונית יש נציגה שם.

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: יש את הבחור ההוא, שאני לא זוכר את שמו סליחה.

גב' עדנה זטלאוי: רפי גיל.

מר יוסף ניסן: רפי גיל.

פרופ' מתי ליפשיץ: רפי, וכרגע להצבעה לגבי הבחורה הזו.

מר יוסף ניסן: אוקיי טוב. יש לכם מה לומר? מי שרוצה-

מר שלומי שטרית: כן, לי יש.

מר יוסף ניסן: נו.

מר שלומי שטרית: אני מבקש שתביא מינויים, לא רוצה להגיד ראויים או לא ראויים, לא פוליטיים, לא פוליטיים שלך.

מר יוסף ניסן: מה פוליטי בזה? מה פוליטי?

מר שלומי שטרית: זה יוצר אנטגוניזם, אתה מבין?

מר יוסף ניסן: מה פוליטי אבל שלומי.

מר שלומי שטרית: ואתה נותן לנו להסתכסך-

מר יוסף ניסן: למה? היא לא הייתה איתי בבחירות, אני מכיר-

מר שלומי שטרית: אנחנו יודעים בדיוק מי כן ומי לא. אני אצביע לא, ואתה סתם גורם

לי להצביע כנגד תושבים לא. בגלל זה אני כועס עליך.

מר יוסף ניסן: תצביע בעד, מה אתה רוצה.

מר שלומי שטרית: אני אצביע נגד.

פרופ' מתי ליפשיץ: תראו, אני רוצה להגיד משהו.

מר שלומי שטרית: תעשה מה שאתה רוצה.

פרופ' מתי ליפשיץ: זכותו של כל יו"ר מנכ"ל מנהל שמתחלף שר הבריאות, אז הוא ממנה מנכ"ל מטעמו. כשמתחלף הרמטכ"ל הוא ממנה מפקד חיל האוויר מטעמו. זאת אומרת בזה שיש מישהו שיוסי מינה אותו, כי הוא נמצא בקשר כזה או אחר, ויוסי נותן בו אמון. אני לא רואה בזה איזה שהוא דבר. אם לרונית יש נציגה בוועדה הזו, רונית יו"ר ועדת הנחות נדמה לי. מי יו"ר ועדת הנחה? רונית. אז אני לא רואה-

גב' עדנה זטלאוי: עפר לא?

פרופ' מתי ליפשיץ: ... אם מישהו ממנה מישהו-

גב' עדנה זטלאוי: עפר.

פרופ' מתי ליפשיץ: שהוא נותן בו אמון.

מר שלומי שטרית: אז אני אענה לך. זה לא עניין של אמון, זה עניין מקצועי נטו. יצא משם בחור שבמקרה אני הצעתי אותו, שהוא ניהל את כל הגבייה של הארנונה בעיריית באר שבע, מוטי, איש מקצועי. מה שהוא מביא כרגע בגלל יו"ר ועדה, שאני לא רוצה להמשיך, וגם את הגברת השנייה שהם לא מבינים בכלל בכל נושא הערר. יש חבריה טובים בבאר שבע. יש לדוגמא את בני... שהוא אחראי על כל הפיקוח בעיריית באר שבע. אנשים שעובדים בארנונה. למה להביא אנשים שאין להם זיקה בדברים האלה. רק בגלל שהם אנשים שהם קשורים, ואנחנו מכירים את ההתנהלות, זו התשובה. אוקיי, תעלה להצבעה בבקשה.

גב' עדנה זטלאוי: בעד, נגד.

מר יוסף ניסן: טוב, מי בעד? מי בעד?

גב' עדנה זטלאוי: 3. (ניסן, לוי, ליפשיץ)

מר יוסף ניסן: נגד אוקיי.

גב' עדנה זטלאוי: מי נגד?

גב' עדנה זטלאוי: 3. (שטרית, דמרי עייאש, זנד)

מר יוסף ניסן: אין בעיה. לא אושר.

לסעיף 6 - אישור התקשרות בפטור ממכרז לפי סעיף 22 ח' לתוספת הרביעית צו המועצות המקומיות לשירותי פסיכולוגיה חינוכית.

מר יוסף ניסן: סעיף 6, אישור התקשרות בפטור ממכרז לפי סעיף 22 לתוספת הרביעית צו המועצות המקומיות לשירותי פסיכולוגיה חינוכית. כן.

עו"ד יגאל ברק: כן, מה שקורה זה בנושא של השירות הפסיכולוגי החינוכי. יצא מכרז-

גב' עדנה זטלאוי: פעמיים.

עו"ד יגאל ברק: פעמיים וכל פעם לא ניגשו. יש לנו את הפסיכולוגיות שעובדות איתנו בהתקשרות-

גב' עדנה זטלאוי: של פרילנסרים.

עו"ד יגאל ברק: כן, של פרילנסרים.

גב' עדנה זטלאוי: לא, אולי נקדים ונאמר שיצאנו למכרזים שלא-

עו"ד יגאל ברק: כן.

גב' עדנה זטלאוי: זה כשל שוק.

עו"ד יגאל ברק: אוקיי, אז אולי נתחיל מהפרק הראשון כמו שעדנה אומרת. ברוב הרשויות באופן רגיל שירות פסיכולוגי חינוכי מבוצע על ידי עובדי הרשות. פה היו מכרזים שוב בעבר, לדעתי עוד לפני התקופה שלי, היו מכרזים פעם אחר פעם, ופשוט לא ניגשו אליהם. לכן היה צורך להפעיל את השירות הזה באמצעות נותני שירות שהם לא עובדים אלא בעצם נותני שירות עצמאיים... הוסדר הנושא זמני בהצעות מחיר, אבל המטרה של המכרז הייתה להסדיר את זה באופן ארוך טווח. המכרז הוא מכרז פומבי שפורסם שכל אחד היה יכול לגשת אליו, אף אחד לא ניגש, כולל אלה שמשמשות בתפקיד הזה. פעם ראשונה לא יודע לא ניגשו, כן שמו לב, לא שמו לב. פעם שנייה היו להם כל מיני הערות על החוזה. בסופו של דבר המציאות כאן היא שהמכרז נכשל פעמיים. למעשה שוב, אם היה ניגש פה מישהו אחר, היה אפשר להגיד אולי יש פוטנציאל בכלל למישהו אחר, כנראה שלא. בסופו של דבר המשא ומתן מול אלה שעושות את זה היום, יותר הגיוני שהוא יתנהל כמשא ומתן אמיתי שאחריו חותמים על הסכם, מאשר שכל פעם נפרסם מכרז ואז לשנות או אז לפרסם עוד פעם מכרז. עניינית, אני אומר במציאות כזאת שאין קופצים אחרים, יש לנו רק את הפסיכולוגיות הנוכחיות, היא שצריך פשוט להגיע איתן להסכמה כספית ולסגור את זה-

גב' רונית ד. עייאש: פעם הגדלנו-

עו"ד יגאל ברק: שנייה, רק תיתני לי לסיים את זה בבקשה. זה בדיוק עונה להגדרה של סעיף 22 ח'-

גב' עדנה זטלאוי: שמכרז חדש לא יועיל

עו"ד יגאל ברק: לתוספת הרביעית, שאומר אם... הגיעה למסקנה שהמכרז לא יביא תועלת. אז להבנתי זה בדיוק מקרה קלאסי, שבו מכרז נוסף לא יביא תועלת והוא גם לא פלטפורמה שבאמת היא יעילה, כמו פשוט לשבת במשא ומתן ולסגור חוזה. לכן אני מציע לכם לאשר את הפטור ממכרז.

גב' רונית ד. עייאש: יש לי שאלה, כיוון שעסקנו בזה גם בקדנציה הקודמת, מה אחוז המכרז שאנחנו מציעים?

מר שלומי שטרית: בדיוק, מה אחוז המשרה, מה המכרז שהוצאת? למה אף אחד לא בא? מה הסיבה.

גב' רונית ד. עייאש: שלומי-

מר שלומי שטרית: אף אחד.

גב' רונית ד. עייאש: שלומי, אני באמצע משפט. שאלה פשוטה, מה אחוז המשרה שאנחנו מציעים, כי בקדנציה הקודמת התאמצנו כדי למצוא מישהי, ואז היה, הגדלנו את אחוז המשרה, כי הפער באמת משמעותי בין מה שפסיכולוגיות עושות במגזר הפרטי, לבין מה שהן עושות במגזר הציבורי. ולכן רבות לא מגיעות את האמת.

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא שהן לא מגיעות. פסיכולוגים לא מגיעים למכרז של פרילנסרים, כי פסיכולוג חינוכי לא מועסק כפרילנסר, זה כשל שוק שקיים כבר הרבה מאוד זמן-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק, אז-

גב' עדנה זטלאוי: אין פסיכולוגים, אני לא יודעת אם בכל הארץ-

גב' רונית ד. עייאש: אז עדנה מדייקת את... הזה עוד יותר.

גב' עדנה זטלאוי: ולכן הם לא יכולים להיות אורגן של המועצה. הם גם לא עונים למכרז, כי פסיכולוגים לא רואים את עצמם כפרילנסרים.

גב' רונית ד. עייאש: אז יש פה בעיה ואני זוכרת שבפעמים, כדי לפחות לתת איזה שהוא, במועצה הקודמת, כדי לעשות איזה שהוא תמריץ כדי שכן מישהו, והגיעה אלינו אז בזמנו, אבל גם זה קרס בגלל מערכות יחסים. אבל הגדלנו את אחוז המשרה.

גב' עדנה זטלאוי: לא, אבל אנחנו מדברים היום על הרבה יותר.

גב' זהבה הראל: עכשיו הגדלנו עוד יותר.

גב' עדנה זטלאוי: אנחנו מדברים על-

גב' רונית ד. עייאש: הגדלתם עוד יותר בסדר.

גב' זהבה הראל: הגדלנו הרבה יותר.

גב' עדנה זטלאוי: בטח, משום שאשל הנשיא לא קיבל שירות פסיכולוגי.

מר שלומי שטרית: מה הגדלתם? מה השכר של המשרה הזו?

גב' זהבה הראל: משנכנסתי ראיתי את היקף המכרז וגיליתי שאשל הנשיא כלל בני הנוער שלנו באשל הנשיא לא מקבלים שירות. והיה משא ומתן עם משרד החינוך ארוך, שבסופו של דבר הגדילו לנו את אחוז המשרה-

גב' רונית ד. עייאש: שהוא עומד על כמה?

גב' זהבה הראל: כמעט הכפילו, היום זה 1.2 נדמה לי.

.....
1.7

גב' רונית ד. עייאש: זה משמעותי, זה שינוי משמעותי מהקודם.

גב' זהבה הראל: ועשינו עוד מהלך שהוא היה מאוד משמעותי, החלפנו את מנהלת השירות הפסיכולוגי שלנו, וגייסנו מישהי אחרת, שעובדת אחרת לגמרי באיכויות אחרות לגמרי. יש לנו היום 4 פסיכולוגים, אחת שהיא המנהלת שנמצאת, לא גרה פה, אבל נמצאת כאן והיא זמינה לנו, והיא עושה עבודה מערכתית-

גב' רונית ד. עייאש: ואותה את מבקשת, את ההסכם הזה את מבקשת-

גב' זהבה הראל: כן.

גב' עדנה זטלאוי: על כל ה-4 האלה.

גב' רונית ד. עייאש: על כל ה-4.

גב' עדנה זטלאוי: בטח, בטח.

גב' זהבה הראל: ואחת שעובדת בבית הספר, ועוד 2 שבעצם עובדות בגני הילדים הטרום וטרום טרום. העבודה שודרגה בכמה וכמה מונים, עבודת השירות הפסיכולוגי ומערכת החינוך חשה את זה.

גב' רונית ד. עייאש: מעולה, בסדר גמור. זה מה שרציתי, כי זה תמיד היה באג באירוע הזה של השירות הפסיכולוגי.

גב' זהבה הראל: הגדלנו גם את המימון של המשרד בהתאם כמובן.

גב' רונית ד. עייאש: ברור, ברור. אם זה... אני מאשרת.

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' עדנה זטלאוי: בעד, נגד.

מר יוסף ניסן: מי בעד? בעד כולם.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד.

החלטה: מליאת המועצה החליטה פה אחד לאשר התקשרות בפטור ממכרז לפי סעיף 22 ח' לתוספת הרביעית צו המועצות המקומיות לשירותי פסיכולוגיה חינוכית.

מר יוסף ניסן: אוקיי. יש לנו עוד משהו?

פרופ' מתי ליפשיץ: לפני שאתה מסיים יוסי. אני רוצה להגיד משהו שנוגע לכולנו נוגע

ליישוב. מערכת יחסי העבודה שקיימת בין אלעד לבינך לא תקינה, ואני לא מצדיק את אלעד ואני לא מצדיק אותך. יש לי ביקורת על אלעד, יש לי ביקורת עליך, יש לי דברים בעדך, יש לי דברים בעד אלעד. ככה אי אפשר להמשיך. מחלקת ההנדסה חייבת להיות מעורבת, והרבה מאוד מהפרויקטים שאתה מעלה לתב"ר, היישוב חייב מהנדס מועצה, זה לא יכול להיות שאנחנו היום עובדים ללא מהנדס מועצה. או שאנשים עושים אחד נגד השני, זה לא ייתכן. הרי לא נלך ונביא רב שיעשה שלום ביניכם, כי זה מלכתחילה נועד לכישלון. אבל אני רוצה להגיד הערה אחת, מישהו צריך להתעלות על עצמו. מישהו צריך לדעת לוותר. מישהו לפעמים צריך להעיר, אבל לפעמים גם צריך לעצום עין. ואני חושב שמי שנמצא תמיד בכל מגזר בכל תפקיד בדרגה היותר גבוהה, הוא זה שצריך לגלות את האצילות הזו. ואני קורא לך יוסי, אני מבין את מה שיש לך כנגד אלעד, אני מבין את מה שיש לאלעד כנגדך, אני לא רוצה לעשות ביניכם סולחה, כי זה לא יצלח, ניסיתי בעבר כמו שאתה יודע, אבל זה לא צלח. אני כן קורא לך להתעלות גם אם אתה לא סובל אותו, וגם אם הוא לא סובל אותך, ואני מקצין במילים שלי ואולי לא מקצין, כדי בכל זאת לבטא את מה שבאמת קיים בשטח. אני קורא לך באמת יוסי בדרגה היותר גבוהה שלך לשתף אותו, להתעלות. וחבר'ה אתם יודעים למה אני יודע שיש יום הולדת לאשתו, כי אני עכשיו נתתי ביקורת לאלעד למה אתה לא נמצא, איך מהנדס מועצה לא נמצא בפגישת מועצה. אז הוא באמת סיפר לי וכתב לי על יום ההולדת של אשתו, ואתם יודעים כמוני, ככה בעצם נוצר כרגע הקשר כי ביקרתי אותו. אני מבקר אותו. אבל אני מבקר גם אותך, ואני מאוד מבקש לא נוכל להמשיך את המשך הקדנציה שלך, אני כבר אומר לך, ללא שיתוף פעולה וויתור מצדך, גם אם אתה חושב שפה לא צריך לוותר. החכם זה החכם על הכביש ולא הצודק על הכביש, ואני מבקש כי בלי זה, זה חבל נורא.

מר יוסף ניסן: אני מאוד מעריך את הדברים שלך, גם אותך באופן אישי אתה יודע. כי אני חושב שהדברים שאתה אומר הם קודם כל לטובת היישוב נתחיל בזה, חד משמעית לא לטובת זה ולא לטובת אחר, והוכחת את זה יותר מפעם אחת. ואני בהחלט מוכן גם לעשות את הניסיון הזה. אבל אני חושב שגם אני, גם אני כראש מועצה חושב על טובת היישוב. ולכן כשנוצר מצב שמישהו בניגוד עניינים, הוא העמיד את עצמו בניגוד עניינים, יהיה לו קשה להיות אובייקטיבי. למה? כי אני לא בטוח שבמצב שנוצר הוא רוצה גם את טובת היישוב וזה למעשה גם טובתי. אבל אני מוכן להעמיד את זה לניסיון. בסדר?

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני רוצה להוסיף-

מר יוסף ניסן: אני מוכן להעמיד את זה לניסיון.

פרופ' מתי ליפשיץ: החזק שבין שני אנשים צריך להיות לפעמים החלש בין שני האנשים. אז לא חולשה שתיפגע ביישוב, אבל לא אינטרסים קטנטנים ברמת המיקרוסקופ...

מר יוסף ניסן: אני מסכים איתך לגמרי.

פרופ' מתי ליפשיץ: לזה אני מתכוון.

מר יוסף ניסן: אני מסכים איתך לגמרי, ומי כמוך יודע שאני 3 פעמים נתתי לזה צ'אנס, 3 פעמים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אצילות רוח ושיתוף של מחלקת הנדסה רק תביא לך נקודות.

מר יוסף ניסן: 100%.

מר שלומי שטרית: נכון, נכון.

גב' זהבה הראל: נכון מאוד.

גב' רונית ד. עייאש: לגמרי.

מר יוסף ניסן: מסכים, אני מסכים, בקונספט אני מסכים.

מר שלומי שטרית: אני רוצה להגיד לך יוסי-

מר יוסף ניסן: השאלה אתה יודע במבחן המציאות.

פרופ' מתי ליפשיץ: המרירות צריכה להיות בצד אחד שלך, והפעילות ושיתוף הפעולה צריך להיות בצד אחר שלך, ואנחנו מכירים, כל אחד בחיי העבודה שלו מכיר את זה.

מר יוסף ניסן: בסדר 100%, אני מודה לך מאוד, אני מודה לכם חברים, ערב טוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: ובא לציון גואל.

הישיבה ננעלה.

(-)
גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

(-)
מר יוסף ניסן
ראש המועצה